

Reisverslag "Le Marron" 2011.

Reis door België en Frankrijk van 8 juni t/m 7 September 2011.

Blauwehandkruiser 12 x 3,5 x 1 m.

Bemanning: Coby en Rob Brussen.

Thuishaven: wsv Hoogeerd te Niftrik a/d Maas.

Dinsdag, 7 juni 2011.

Niftrik.

Om 20.00 uur aan boord gegaan. Alfred bracht ons en nam de auto weer mee terug. Afgelopen dagen de bevoorrading verzorgd. Gisteren twee jerrycans met en kleine 50 ltr. dieselolie in de motorkamer gezet. Reserve, kon straks in Frankrijk wel eens handig blijken te zijn.

Na nog wat opruimwerkzaamheden en de watertanks gevuld te hebben hadden we een rustige avond.

Woensdag, 8 juni 2011.

Niftrik - 's Hertogenbosch.

Om 09.05 de landvasten los. Als het goed is zien we ze pas weer terug over ruim 3 maanden. De havenmeester was nog niet wakker dus geen afscheid kunnen nemen. Het was redelijk weer. Bewolkt en 17°. Na een paar buien afgelopen nacht was het nu droog. Toch lekker binnen gestuurd. Om 11.10 lagen we voor sluis Lith. Bij het uitvaren bemerkte ik dat de stuurschroef van de stuurstand beneden loos doordraaide. Direct buiten gaan sturen en nadat Coby het over had genomen op onderzoek gegaan. Geen lekkage kunnen constateren. Bleek dat de pomp te weinig olie bevatte. De pomp lekt al lange tijd en er hangt een opvangblikje onder. De pomp van de bovenstuurstand vulde ik regelmatig bij en dacht dat de benedenpomp daardoor vol gehouden werd. Niet dus. Hydraulische olie bijgevoerd en probleem verholpen.

Na de sluis Engelen maakten we vast in box 9 van de wsv Waterpoort in Den Bosch. Ik had even gebeld met Saskia de nieuwe havenmeester. Saskia ligt met haar motorboot op dezelfde plek als de vorige havenmeester. Alleen heeft zij nu sinds een week, een klein houten kantoortje op het begin van de steiger.

Tijdens een wandeling door het centrum van Den Bosch even bij Jan de Groot 2 Bossche Bollen gehaald. 's Avonds aan boord gegeten. De zon kwam er regelmatig door en vandaag geen drup regen gehad.

Vandaag dus een goed verlopen 1^e reisdag met 50 km en 6 draaiuren. Liggeld € 14,65 inclusief stroom. 2 sluizen (Lith en Engelen).

Donderdag, 9 juni 2011.

's-Hertogenbosch – Veghel.

Omstreeks 09.00 losgemaakt en op de Zuid-Willemsvaart in zuidelijke richting gegaan, de opvaart. Na 10 minuten sluis 0. Hier lagen 2 jachten te wachten die eerder dan wij waren vertrokken. Een vrachtschip was aan het binnenvaren aan de bovenkant. Na een 20 minuten konden wij naar binnen. Er werd gewacht op een ander vrachtschip dat ook in de opvaart was. Het schutten zelf verliep langzaam. De kolk is behoorlijk breed, waardoor er natuurlijk veel water

verplaatst moet worden. Er kunnen gemakkelijk 3 vrachtschepen naast elkaar in.

Sluis 0

Het is mooi varen op dit kanaal. De oevers zijn laag zodat je een mooi zicht op de omgeving hebt. 11.10 sluis Schijndel. Deze is geheel vernieuwd. Konden zo invaren samen met leeg vrachtschip.

In Veghel moesten we even door een industrieterrein met veel vrachtschepen maar de dwarsvaart

eindigde in de passantenhaven van Veghel,

vlak bij het centrum. 12.30 lagen we vast in een box. Prima haven met zeer behulpzame havenmeester. Netjes en goede sanitair e.d.

Lekker in de zon aan dek gezeten en later naar het leuke centrum gewandeld.

Vandaag een kort stukje, 19,2 km met een kleine 3 motoruren. Liggeld € 0,90 m. Stroom via € 0,50 automaat.

Vrijdag, 10 juni 2011.

Veghel – Weert.

Even voor negenen afgevaren. Het haventje Veghel was nog in rust. Op het kanaal direct al de 1^e sluis van vandaag: sluis 4. Achter 2 vrachtschepen van dezelfde rederij erin. Bij sluis 5 moesten we wachten. Het eerste schip de "The-An XIII" kon mee met een al wachtend schip. Wij wachtten een schutting en gingen met de "The-Ann VII" mee. Het zijn inmiddels allemaal nieuwe sluizen hier. Het schutten gaat snel, zo'n 10-12 minuten en alles wordt op afstand geregeld door Centraal Post Schijndel via kanaal 20. Sluis 6 deden we ook met de The-Ann VII en om 11.35 waren al bij Aarle Rixtel. Dat was eigenlijk ons einddoel van vandaag. Maar aangezien we op tijd in Parijs willen zijn en het weer toch niet echt mooi was zijn we doorgevaren.

Kijken of we ergens in Helmond een plekje kunnen vinden. In sluis Helmond lagen we naast de Marco. Van deze schipper hoorden we dat er weinig ligplaatsen waren op dit stuk en dat we gemakkelijk naar Weert konden doorvaren. Dat moesten we voor 17.00 kunnen halen. De Marco liet ons eerst de sluis verlaten want hij moest toch hier in de buurt zijn. Vanaf hier neemt Centraalpost Helmond de bediening over.

We besloten maar door te varen en passeerden sluis 10,11,12 en 13 en bij de splitsing Kanaal Wessem-Nederweert gingen we SB uit en volgden de Zuid-Willemsvaart naar Weert. De "The-An VII" ging hier rechtdoor richting Maastricht. Vlak voor die splitsing is er aan BB nog een passantenhaventje, dat van Nederweert. Da's maar een klein haventje met weinig ruimte. Er lag niemand. Eerst nog even sluis 15 en om 16.35 lagen we achterwaarts vast in een box in de passantenhaven van Weert.

We hadden in het algemeen aardig weer gehad. Het zonnetje kwam af en toe door maar ook enkele druppels. Aangezien de stootwillen heel vies waren geworden van de sluiswanden, eerst het dek gewassen en de stootwillen gereinigd. Daarna lekker in de zon een borrel aan dek gedronken. Bij de

Passantenhaven Weert naast Stadsbrug

brugwachter van de Stadsbrug, pal naast de haven, betaalden we ons liggeld. Later begon het te regenen maar onder de nieuwe luifel hadden we er nauwelijks last van. Aan boord gegeten. 's Avonds vielen er regelmatig wat buitjes.

We gaan morgenochtend ontbijten in Hostellerie Munten, hier in Weert. We hebben een cadeaubon voor

een Bubbelontbijt van Coby's werk.

Vandaag 48,4 km afgelegd met 7 motoruren. We passeerden 9 sluizen, die vlot draaiden. Liggeld hier bedraagt gewoon € 7,- per boot. Stroom gratis.

Zaterdag, 11 juni 2011

Weert – Neerpelt.

Om 09.30 zaten we aan het ontbijt, dankzij de cadeaubon van Coby. Was prima verzorgd zelfs met een glas prosecco!

Daarna het centrum ingelopen waar tevens de weekmarkt was. Het was redelijk weer met veel bewolking en ook blauwe stukken. Terug aan boord besloten om maar door te varen want om met dit weer te gaan fietsen was wat riskant (regen). De brugwachter/havenmeester liep hier rond en afgesproken dat we met een kwartiertje wilden vertrekken.

Om 11.40 maakten we los en de brugwachter draaide direct de hefbrug. We passeerden de laatste Nederlandse sluis, sluis 16. Op de grens met België ligt een tankstation met pomp aan het water. Vastgemaakt en wat bleek: een bordje dat tanken aan het water niet mogelijk was. . . .

We naderden de 1^e Belgische sluis, nr. 17 en zagen uit de verte dat er twee jachten lagen te wachten. We dachten dat de sluis panne had maar later bleek dat de sluiswachter op ons wachtte. Die andere 2 hadden bijna 20 minuten in de sluis gelegen. Na deze sluis kwamen we in een zware bui terecht. Er lag zelfs hagel op dek. Bij sluis 18 kochten we het Vlaamse vaarvignet. Kost normaal € 25,- maar er was een actie aan de gang om de Willemsroute te promoten. Kostte nu € 12,50.

Omdat we vandaag pas laat vertrokken zou de geplande stopplaats natuurlijk ook pas laat bereikt worden. We zochten onderweg naar een ligplaats. Bij Neerpelt vonden we die. Een prima passantenhaven met stalen lange vingersteigers aan BB aan het "Kanaal van Herentals naar Bocholt". Ligplaats alsmede stroom gratis. Ernaast ligt ook een camperparkeerplaats. Alles in nieuwstaat. Om 15.20 maakten we vast naast een Nederlands en een Belgisch jacht. Later een uurtje gefietst. Neerpelt is een aardig stadje. Ons fluitketeltje is lek maar bij de Blokker hier verkopen ze geen fluitketels!

Vandaag 26 km gevaren en de Volvo draaide zo'n 3 uur. Gratis ligplaats en gratis stroom. 3 sluizen en bij sluis 18 kochten we het vaarvignet.

Zondag, 1e Pinksterdag, 12 juni 2011

Neerpelt – Geel.

Om 09.05 de box in Neerpelt verlaten en richting Westen doorgegaan. Prachtig weer, strak blauwe lucht, temperatuur oké. Zondags varen hier geen vrachtschepen. De sluizen schutten alleen maar voor pleziervaart tussen 10.00 en 18.00. Het is heerlijk rustig en voorlopig varen we alleen.

Om 10.40 sluis 1 te Lommel. Na oproep werd de sluis omgezet en dat ging aardig snel. Toen we binnen lagen gingen we razendsnel 4 meter omlaag. Met 5 minuten gingen de deuren al weer open. Zo snel waren we nog nooit gezakt. De sluizen 2, 3 en 4 werkten nagenoeg hetzelfde. De sluiswachters waren aardig en de meesten maakten graag een praatje. Sluis 5,6,7 en 8 deden het iets rustiger en we zakten steeds maar ongeveer 2 meter. Bij het invaren van sluis 6 kwamen er drie jachten uit. De laatste bleek (oud)collega Hans Engelaar te zijn van onze buurhaven De Batavier. Jammer dat je alleen maar tijd hebt om even te zwaaien en wat te roepen. Het schutten ging hier in het kanaal van Herentals naar Bocholt zo vlot dat we al om 13.20 sluis 8, de laatste voor vandaag, verlieten. Kort erna ligt de jachthaven van Geel. Het was een beetje onduidelijk welke boxen er vrij waren; er was geen havenmeester. We besloten maar vlak voor de

Loskade te Geel

haven aan de loskade te gaan liggen. Prima, maar geen stroom en water. Heerlijk aan dek in de zon zitten lezen. Ik heb alleen wat rondgefietst en ben naar het centrum van Geel gereden. Ongezellige stad. Wat onderhoud gepleegd en aan boord gegeten. In het café van de jachthaven was feest op het terras en behoorlijk druk, maar we hadden er geen last van.

33,5 km gevaren met 5 motoruren. We passeerden 8 sluizen en zakten totaal ongeveer 24 meter. Liggen hier aan de kade is kennelijk gratis.

Maandag, 2e Pinksterdag, 13 juni 2011

Geel – Lier.

Om 10.05 lieten we de loskade van Geel achter ons. Het zou vandaag een miezerige dag worden volgens Ukkel. Temperatuur was redelijk; toch maar trui aangedaan. Windje op de kop dus aan de stuurstand was het goed uit te houden. Sluis 9 liet ons 2 meter zakken en om 11.20 verlieten we het Kanaal van Herentals naar Bocholt via sluis 10. Deze bracht ons 7,50 m naar beneden tot het niveau van het Albertkanaal. Na een uurtje BB uit het Netekanaal in via sluis Viersel. Hier zakten we nog eens 5 meter. Om 14.25 maakten we vast aan een prachtige en lange passantensteiger in Lier. De havenmeesteres hielp ons met vastmaken. Zij woont op een boot die hier vooraan aan de steiger ligt. Stroom en water op de steiger via automaten.

We fietsten naar het centrum (4 minuten) en bekeken de stad. Gezien deze 2^e Pinksterdag was het erg rustig en de winkels gesloten. Dwars door de stad

stroomt de Grote Nete en de Kleine Nete. Wij kennen de uitdrukking: Het stroomt als de Nete. Nou dat komt hier dus vandaan. We stonden op een bruggetje over de Nete en het stroomde er zeker 8 km per uur. Het hangt van het tij af. We ontdekten een Latijns-Amerikaans restaurantje en reserveerden een tafeltje voor vanavond.

Gisteravond geprobeerd met m'n Vodafoon-dongle verbinding met het internet te maken, maar dat mislukte. Nu net geprobeerd en ik kreeg wel contact. Het thuisfront kan nu op de hoogte gesteld worden via mail ed.

We legden vandaag 34,6 km af en de motor moest daar ongeveer 4 uur voor draaien. 3 sluizen lagen in de route, de eerste 2 meter omlaag, de 2^e 7,5 meter en de laatste 5 meter. Dus weer een kleine 15 meter naar zeeniveau.

Liggeld is hier 1 euro de meter dus € 12,-. Stroom 1 € per keer, maar hoelang die euro meegaat???

Dinsdag, 14 juni 2011

Lier.

Pech. Gisteravond is Coby met haar fiets gevallen, vlak voor het restaurantje. Het had tevoren geregend en de kasseien en stoepbandjes waren nog glad. Haar voorwiel gleed onder haar weg. Vrij hard op de kasseien terecht gekomen. Pijn aan linkerarm en linkerknie. In Latino restaurant waar we overigens prima hebben gegeten werd de pijn steeds erger.

Het terugfietsen naar boord kostte haar moeite. Aan boord steunverband om elleboog wat wel wat verlichting bracht. Volledig strekken en buigen was onmogelijk. Vannacht toch redelijk goed geslapen. Vanmorgen was het wel wat beter maar aangezien het buigen en strekken toch een scherpe pijn veroorzaakte was het verstandig om eea te laten nakijken. De havenmeester bracht ons naar het ziekenhuis in Lier. Zo'n Belgische ziekenhuis is overigens een verhaal apart. Om een lang verhaal kort te houden. Onderzocht; vocht in gewricht. Foto's gemaakt; klein scheurtje in elleboog (kopje van spaakbeen). Draagdoek gekregen en via de Aldi naar huis gewandeld.

Lekker rustig aan dek gezeten in de zon. Prima weer. Ik ben aan het eind van de middag naar een tandarts in Lier gefietst. Had de laatste af en toe scherpe pijn in een kies. Tandarts heeft alles bekeken en een foto gemaakt. Ze kon niet vinden waar de pijn vandaan kwam. Een spoelreceptje voorgeschreven dat ik haalde bij de apotheek aan de overkant. Of het gaat helpen?

Vandaag geen km's gemaakt. Liggeld natuurlijk weer € 12,- Met die euro voor stroom kon ik toch tot vandaag 09.30 doen dus je krijgt er behoorlijk wat KWh voor.

Woensdag, 15 juni 2011

Lier – Klein Willebroek.

Om 09.40 zwaaide de havenmeester en haar man ons uit. Rustig weer. Behoorlijk bewolkt maar de temperatuur was lekker. 10.05 sluis Duffel. Na oproep maakte de sluiswachter de sluis klaar en we konden eigenlijk zo langzaam invaren. Dit is een zgn. zeesluis dus aan de benedenkant is het getijdenwater. Het ging redelijk goed met Coby's arm. Ik maakte van te voren de stootwillen vast klaar en de rest kon ze met een arm redelijk goed af. Net na de sluis komt de rivier de Nete van rechts instromen en varen we vanaf nu dus op de echte Nete. Het is kort voor LW en dat is goed te zien. De rivier is smal en aan de modderige oevers is te zien dat het water zeker 3 meter lager staat dan

bij HW. De diepgang is echter meer dan voldoende. Het stroomt behoorlijk en met maar 1600 toeren lopen we toch zo'n 11.5 kmh. Bij sommige bruggen liep de snelheid op naar 14 kmh. Halverwege kwam van BB de Rupel in de Nete en het vaarwater krijgt hier ook de naam Rupel. Tegen 11.30 naderden we Boom aan de rechteroever en Klein Willebroek aan de linkeroever. Bij Kl.W.broek wilden we het sluisje in. Dat draait echter vanaf 3,5 uur voor HW tot 3,5 uur na HW. Vandaag beginnen ze pas om 13.40. Zolang vastgemaakt aan een drijvende steiger waar ook de pont aanmeert. Toen we vast lagen zagen we een bord dat aangaf dat deze plek vandaag vanaf 13.00 beschikbaar moest zijn voor een passagiersschip. Met de pontjesbaas even overlegd en op dat moment kwam dat passagiersschip er al aan (12.00). Ik kon wel even op de plek van de pont gaan liggen tot dat schip had vastgemaakt. Daarna mocht ik aan de buitenkant van die rondvaartboot vastmaken. Coby kon toch wel merken dat ze haar arm wat teveel had gebruikt.

Om 13.41 sluis Klein Willebroek opgeroepen en de sluis werd direct omgezet. De stroom op de Rupel was inmiddels al lang de andere kant op gegaan en we

Klein Willebroek

waren al weer een dikke meter gestegen. Direct na de sluis zijn wat ligplaatsen waar we even vastmaakten. Iets verder beginnen de ligplaatsen van een watersportvereniging en zag dat er een lege plaats was. Iemand was z'n boot aan het wassen en volgens hem kon ik daar gerust gaan liggen. Dat gedaan. Vlak voor een watertappunt en een stroomkastje. Ik kreeg de kraansleutel van die man

en ook z'n waterslang. Tank weer tot 1000 ltr gevuld. Het was inmiddels aardig warm geworden. Bovendekken gewassen en daarna lekker in de zon gezeten en later door het dorpje gewandeld. Klein Willebroek stelt niets voor. Toch 3 restaurants, waarvan er één gewoon dicht was en één altijd op woensdag gesloten was.

3 draaiuren gemaakt deze vaardag en 19 km afgelegd. 2 sluizen en grootste gedeelte gevaren op getijdenwater. Liggeld bleek de volgende ochtend € 10,50 te zijn. Stroomautomaat. Water gratis.

Donderdag, 16 juni 2011

Klein Willebroek – Dendermonde.

We gaan vandaag weer op getijdenwater naar Dendermonde. Dat wordt dus weer rekenen. Volgens de getijdentabel is het vandaag LW te Antwerpen om 11.41. Volgens een Schelde-tabelletje is het in Wintam (waar we op de Schelde komen) 34 minuten later LW. Dat is dus om 12.15. Als je vóór 12.15 daar op de Schelde in de opvaart gaat, dan heb je de vloedstroom nog niet mee. Op dat tijdstip is het ongeveer dood tij en dat duurt meestal een half uurtje. We moeten zorgen dat we zo laat uit Klein Willebroek vertrekken dat we omstreeks 12.15 door de sluis Wintam en dus op de Schelde zijn. Omdat we liefst zo vroeg

mogelijk in Dendermonde willen zijn besloten we maar een half uurtje eerder te vertrekken en een beetje tegenstroom in het begin voor lief te nemen.. Om 10.40 losgemaakt en meteen moest een lage ophaalbrug voor ons draaien. Al snel naderden we de grote zeesluis van Wintam. Ruim van te voren meldde ik me op kanaal 68. Ik wist van de vorige keer dat het schutproces hier redelijk langzaam verloopt. Er zijn drijvende bolders wat het voor Coby veel gemakkelijker maakte. Zij kon aan de middenbolder gewoon vastmaken. Kort voor 12.00 kwamen we de sluis uit en gingen BB uit de Schelde op. Het was nog te vroeg dus er stond een stroom tegen van ongeveer 3 kmh. Na een half uur ging onze snelheid al langzaam omhoog. Na nog een half uur begon de vloedstroom zodanige vorm aan te nemen dat de stroom in tegengestelde

In Dendermonde op de Schelde

richting begon te stromen. 't Is eigenlijk wel gek dat een rivier de verkeerde kant op stroomt. Uiteindelijk hadden we zo'n 2,5 km stroom mee waardoor het toerental naar beneden kon. Net zoals in 2006 vonden we de Schelde een mooie rivier om te varen. Het ene dorpje na het andere doemt op. Er zijn zeer veel scherpe bochten met mooie natuur aan de oevers. Goed in de

buitenbochten varen want de binnenbochten zijn verradelijk ondiep. Vlak voor Dendermonde barstte een hevige bui los. Gelukkig duurde het niet lang en toen de verkeersbrug van Dendermonde in zicht kwam was het weer droog. Er was aan SB een mooie nieuwe drijvende steiger waar we om 14.50 vast maakten. Met de paraplu's in de hand in een kwartiertje naar het centrum gelopen. Op de markt bij het Belfort gauw onder grote parasols van een terras gaan zitten, want er brak weer een forse bui los. Daarna door het centrum gewandeld en wat inkopen gedaan. Bij de Hema hadden ze voor ons een nieuwe fluitketel.

Deze dag ruim 39 km gevaren in 4 draaiuren. We passeerden alleen sluis Wintam. Hier aan de nieuwe steiger betaalden we € 12,- en € 2,- stroom.

Vrijdag, 17 juni 2011

Dendermonde – Brugge

Het plan was om omstreeks 15.00 (LW te Dendermonde) te vertrekken zodat we de vloedstroom weer mee kregen. Om 07.00 hoorden we onze buurman vertrekken en ik zag dat de stroom nog aardig naar boven ging. We konden natuurlijk ook het laatste gedeelte van de vloedstroom benutten, dan hoefden we niet tot vanmiddag te wachten. Snel opgestaan en vaarklaar gemaakt. Coby is nog lekker blijven liggen. Om 07.15 losgemaakt en direct liepen we 13 kmh (stroomopwaarts). Het weer was prima en de zon scheen regelmatig. We passeerden vele kleine plaatsje langs de Schelde zoals Zele, Appels, Berlare, Wichelen, Uitbergen en de wat grotere plaatsen Wetteren en Melle. Vaarden we gisteren over een "lege" Schelde (Eb); nu voeren we over een "volle" Schelde en konden we beter van ons af kijken. Zoals verwacht werd de vloedstroom steeds minder en na 1,5 uur kregen we stroom tegen. We konden toch nog een snelheid van ongeveer 8,5 – 9 kmh aanhouden. Omdat we nu vrij onverwacht vroeg

vertrokken waren en we al eens in Gent geweest waren besloten we in een ruk door te varen naar Brugge en daar een dag extra te blijven.

Om 10.45 lagen we voor de grote zeesluizen van Merelbeke op de grens van Gent, waar we na melden zo in konden varen. Volgens de sluismeester zou er een half uurtje verder varen bij sluis K2 een dieselpomp zijn. Via het openstaande sluisje K2 even bij de daar gelegen jachthaven gekeken maar geen tankmogelijkheden kunnen vinden. Doorgevaren en even gebeld met de havenmeester van Portus Ganda in Gent. Deze wist een dieselpomp aan het water vlak voor Brugge bij de jachthaven van Beernum. Daar bij de tanksteiger aangemeerd en natuurlijk begon het net te regenen. Bleek geen bediening aanwezig te zijn. Dus maar doorgevaren. We hebben tenslotte nog ruim 230 liter. Na wat lange wachttijden bij 2 lage klap- en draaibruggen meerden we af in passantenhaven de Coupure te Brugge. De havenmeester had het kleine fiets/voetbruggetje al omhoog gedraaid.

Hier eindelijk een goedwerkende publieke internetverbinding van de stad Brugge. Morgen gaat het harder waaien en wordt het later op de dag slechter weer. We blijven hier lekker een dag liggen.

Zojuist hoorden we van de havenmeester dat er iemand uit Frankrijk (Duinkerken) was teruggekomen omdat de Franse personeelsleden van het VNF (waterstaat) staken. Nou da's lekker. Zou onze Franse reis in duigen vallen? We zien wel.

Vandaag een flinke ruk gemaakt van 83 km met een kleine 10 motoruren. We passeerden 1 sluis. Het ligteld is hier € 1,- de meter en stroom via een € 1,- automaat.

Zaterdag, 18 juni 2011

Brugge

Vanochtend redelijk weer met af en toe harde buien met hevige windvlagen. Uitgebreid ontbeten en daarna even gebeld met Jan-Willem Brummelkamp, een lid uit onze haven. Hij is een maand geleden naar Frankrijk vertrokken voor een reis naar Parijs. Hij lag momenteel in Maastricht en was de afgelopen week vanuit Givet naar Nederland gevaren. Daarvoor had hij ruim 4 weken door Frankrijk gevaren zonder ook maar iets gemerkt te hebben van enige staking. Ook kreeg ik antwoord op een mailtje dat ik aan de in Frankrijk wonende ontwikkelaars van PCNavigo stuurde. Volgens hen valt het allemaal nogal mee en

Brugge

kun je hooguit 1 á 2 dagen ergens vast komen te liggen. Dat waren gelukkig geruststellende berichten. We gaan dus gewoon door naar Duinkerken!

Vanmorgen alle was gedaan in een hier vlakbij gelegen wasserette. Daarna het centrum van Brugge in. Omdat Coby nog maar pas geleden met al haar

collega's en bazen een weekeinde in Brugge was

geweest kon ze mooi als gids dienen. We aten natuurlijk een echte Brugse wafel

met slagroom bij de koffie, dronken een "Garre" tripel in een oud kroegje in het kleinste straatje van Brugge, liepen langs de Maes brouwerij (Straffe Hendrik) en moesten de koetsjes met paarden ontwijken. Het was extra druk omdat er de jaarlijkse triatlon werd gehouden. De halve stad was afgezet met dranghekken om de fietsers en hardlopers in goede banen te leiden. Het zwemonderdeel werd gewoon in de grachten hier afgewerkt. Maar wat een toeristen en wat veel nationaliteiten! De rest van de dag is er geen bui meer gevallen. Temperatuur is maar 17 °C.

Vandaag rustdag.

Zondag, 19-6-11.

Brugge.

Heerlijk van deze zondag genoten. 's Morgens eerst nog wat buitjes maar het werd droog met wel harde wind. 's Middags door Brugge gestruind. Een beetje de achteraf straatjes genomen waar veel minder toeristen komen. Op de Eiermarkt streken we op een terrasje neer met een rosé en een Leffe. Heerlijk in de zon naar mensen kijken. Voor de rest geluierd en 's avonds naar restaurantje "Polshoogte" gegaan waar we oa. gebakken paling aten.

Vandaag rustdag.

Maandag, 20-6-11.

Brugge – Snaaskerke.

In de lichte regen eerst naar de bakker gelopen voor verse broodjes. Om 09.00 verlieten 5 jachten de passantenhaven Coupure. Wij met nog een jacht BB uit de rest ging richting Gent. Voor de Kruispoortbruggen liet men ons weer ruim een half uur wachten op een vrachtschip dat achter ons aankwam. Toen de "Kenora" uit Zwijndrecht er was ging het vlot. De Dampoortsluis in en rechts in de kom vastgemaakt. De Kenora, 86 meter moest met z'n neus tot vlak tegen de deuren gaan liggen. De brug over de achterdeuren kon niet naar beneden tot de Kenora weer uitvaarde. In de sluis belde Joop/Trudy (zwager en zus van Coby). Zij waren met hun camper onderweg van Normandië naar huis en wilden langs komen. We bleven maar achter de Kenora die naar Oostende moest. Diverse bruggen draaiden redelijk snel zodat we mooi konden meeliften. Bij de Plassendale sluis gingen wij BB uit richting Nieuwpoort. Na 2 beweegbare bruggen moest er een aardige ligplaats zijn. De laatste brug draaide mooi op tijd maar . . . na ongeveer 1 meter bleef hij steken. Na een hernieuwde poging stopte hij weer op dezelfde plaats, maar tot onze opluchting ging hij even later toch helemaal omhoog.

Ongeveer 1,5 km verder maakten we vast aan een passantenplaatsje met picknickbank, fietsensteunen en een prieeltje. Alleen een fietspad aan deze zijde. Aan de overzijde is een redelijk drukke weg, maar dat zal vanavond wel rustiger worden. Later het voet/fietsbruggetje overgefietst en het dorp

Plekje in Snaaskerke

Snaaskerke bekeken. Grote bungalowwijk, een kerk en een basisschool en een aantal kroegen. Gelukkig vond ik de enige winkel, een Spar supermarkt. Omstreeks 17.00 arriveerden Joop en Trudy. Ze waren vanochtend van een plaatsje onder Le Havre vertrokken en hebben toch zo'n 540 km gereden. Bij ons aan boord gegeten en een gezellige avond gehad.

Vandaag een kort stukje van 26,2 km met 5 motoruren. 2 sluizen waarbij de laatste geen hoogteverschil had. We liggen in het wild aan een mooi passantenplekje.

Dinsdag, 21 juni 2011.

Snaaskerke – Nieuwpoort.

Vanochtend heerlijk ontbeten met z'n vieren in de camper. Om 10.25 losgemaakt en achter het Nederlands motorjacht Dieuwke aangegaan dat ons juist passeerde. Samen een aantal bruggen doorgedaan en als laatste de sluis St.Joris bij Nieuwpoort die toegang geeft tot de rivier de IJzer en de jachthaven vvw Westhoek. Om 12.40 lagen we vast in een ruime box. Het was nogal ver om naar de stad te lopen en dus ben ik alleen maar op het fietsje gesprongen. Poosje rondgereden. Er is een flinke boulevard met het ene restaurantje na het andere. De stad zelf stelt niet zo veel voor. Kaarsrechte straten zoals in Amerika. Morgen moeten we door 2 zeesluizen en komen even op getijdenwater. Er is daar nl. een bunkerstation en het wordt toch tijd om de dieseltank te vullen. Deze sluizen draaien van 3 uur voor HW tot 3 uur na HW. Morgenochtend is het om 06.18 HW dus de sluizen draaien maar tot 09.18. Daarna pas weer rond 15.00. Ergo: vroeg op; een uur of 07.00 vertrekken (ik weet niet hoe lang het bunkeren in beslag neemt).

13,2 kilometer afgelegd in 2 draaiuren. 1 sluis . Mooie en goed geoutilleerde jachthaven. Ruime boxen met voldoende lange vingers. Liggeld € 15,- en stroomautomaten.

Woensdag, 22 juni 2011.

Nieuwpoort – Veurne.

Om 07.15 de sluis St Joris opgeroepen. Geen antwoord. Gebeld: niemand. Daarna de sluis Graven gebeld. De sluiswachter deelde mede dat St Joris pas vanaf 08.00 bediend wordt. Hem verteld dat we voor passage van de Veurnsesluis nog wilden bunkeren in het zeekanaal. Geen probleem: Hij kwam direct naar de St Jorissluis. 10 min later ging de hefdeur al omhoog en vaarden we uit de box en zo de sluis in. Het gele autootje van de dienst waterwegen stond op het sluisterrein. 10 minuten later lagen we voor de sluis Graven waar we zo in konden varen. Steeds dezelfde sluismeester. Weer op getijdenwater en volle kracht naar de bunkersteiger, 1 km verderop. Je kunt daar tanken via een betaalautomaat, zoals bij de gewone pompstations. Alleen per keer is er een maximum van ruim 86 liter. Er ging 280 liter in, dus 4 x moeten pinnen. Daarna vlot door sluis Veurne, waar we een pasje meekregen om halverwege een zelfbedieningsbrug te bedienen. Aan deze brug Coby afgezet die met het pasje naar de bedieningskast op zoek ging. Was allemaal netjes geregeld. Na een paar knopdrukken gingen de bommen dicht en brug omhoog. Uiteraard ook weer sluiten.

Na een beweegbare spoorbrug en een stadsbrug van Veurne kwamen we voor een openstaand sluisje met spitsenmaat, dus 40 m x 5,5 m. Middenin lag een draaibruggetje. Een brugwachter draaide het bruggetje en nam het pasje weer

Veurne

in. Vlak erna ligt de passantenhaven van Veurne met iets verder langs het kanaal nog meerdere ligplaatsen. We maakten om 10.35 aan een langssteiger vast. De vingerpieren in het haventje zijn erg kort. Er is een mogelijkheid om stroom te nemen: bij het sluiskantoor betalen voor de stroom (€ 2,50) en voor borg voor een speciale kabel met stekkers (€ 25,-). Wij besloten het vandaag maar

zonder stroom te doen. Na de koffie zijn we de stad ingelopen; vlak bij. Er was markt waar we de nodige inkopen deden. De verse nieuwe haringen kostten hier maar € 1,80. Gezellig centrum met veel monumentale panden.

Slechts 14 km afgelegd met 2 draaiuren. 3 sluizen plus 1 openstaande sluis. Passanten betalen in Veurne niets.

Donderdag, 23 juni 2011.

Veurne (Furnes) – Duinkerken.

Wederom eerst voor verse broodjes naar de bakker gefietst en om 09.00 losgemaakt. De eerste brug na 200 meter draaide direct op afroep. Om 10.00 passeerden we de Belgisch-Franse grens. Je zag het alleen aan een verkeersbord langs de weg die hier langs het "Kanaal van Nieuwpoort naar Duinkerken" loopt. Frankrijk dus en het begon al meteen goed. De eerste ophaalbrug, die van Ghyvelde, gaf geen sjoerge, niet op VHF 22 en telefonisch ook niet. Vastgemaakt op zeer provisorische manier. Er zijn nl. nagenoeg geen afmeerplaatsen. Achter ons zat de "Langouste" en later kwam er een jacht van een Engels stel bij, de "Dawn Owl". Later bleek dat de provider van m'n GSM nog op BASE van België stond. Deze handmatig gewijzigd in Orange en na een telefoontje nam men op. In m'n beste Frans eea uitgelegd en men zou een mannetje sturen. Na 20 min. een autootje van de VNF (Voies Navigables de France – zeg maar de Franse Rijkswaterstaat). Alle gegevens werden genoteerd en we kregen een soort "inklaringsformulier". Binnen 7 dagen moesten we een vignet kopen. De fransen houden overal middagpauze dus de bruggen en sluizen zijn dicht tussen 12.30 en 13.30. Om precies 12.30 lagen we voor de 1^e franse sluis op de grens van Duinkerken. Dubbel rood wat we verwachtten. Om 13.40 nog steeds dubbel rood. Wederom bellen naar nummer dat op sluis stond en geroepen op kanaal 73 Port Dunkerque, allemaal zonder resultaat. We lagen vast op de middenbolder aan een lange tros aan een houten paal van een hek hoog langs de weg. De Engelsen lagen aan ons vast en de Langouste lag aan takken van een boom vast. We maakten ons maar gereed om hier de nacht door te brengen. Mogelijk een staking? Een pen in de wal geslagen voor de voortros en extra achtertros om een boom gegooid. Omstreeks 15.50 riep de Engelsman nog eens op VHF 73 en ja hoor ze antwoordden. Ze stuurden een mannetje en om 16.15 werd de sluis

alsnog handbediend. Met z'n drieën dwars door het centrum van Duinkerken. Na de sluis Jeu de Mail maakten we vast aan een kade, aan een paal van een bord en een pen in de harde grond. Er zijn hier en daar bolders maar die staan zeer ver uit elkaar. Even met de fiets Duinkerken in, maar daar kwam ik snel van terug. Zeer drukke wegen, hard rijdende Fransen, overal wachten voor stoplichten, oude zooi, armoede en afbraak woningen en dichtgetimmerde winkels. Ik vond een bakker maar we halen wel brood uit de diepvries. Morgen een vaarvignet proberen te bemachtigen hier achter de sluis bij het VNF-kantoor en dan snel verder.

We maalden 23,1 km onder ons door met 4 uur van de Volvo. Hier geen liggeld en ook geen stroom oid. 2 sluizen, 1 omlaag en 1 weer omhoog.

Vrijdag, 24 juni 2011.

Duinkerken – Bourbourg.

Om 09.00 direct op het fietsje gesprongen en naar het kantoor van de VNF gereden. Vlak bij. Ik koos voor 2 x een Loisirs, dat is een 30-dagenvignet. Tot 23 augustus mogen we de Franse binnenwateren bevaren. Een Loisirs-vignet kost voor onze boot van 42 m², € 128,40, dus € 256,80. Niemand die naar Frankrijk gaat klaagt erover. Natuurlijk vinden we het aan de dure kant maar het is al zo ingeburgerd dat het normaal is. Vorig jaar waren er plannen om in Nederland een vaarbelasting in te voeren; moest je iedereen toen eens horen

Om 09.45 losgemaakt. Het weer zou slecht worden maar het was prachtig. Veel blauw met witte wolken. Veel minder wind dan gisteren. Ik nam direct maar een Franse snelheid aan van ong. 8 kmh met 1600 omw. De omgeving hier lijkt wel wat op Nederland. Vlak land met weiden, graanland en boerderijen. Het kanaal van Bourbourg splitst zich bij Coppenaxfort in het Kanaal van Duinkerken naar de Schelde en in het Kanaal van Bourbourg Zuidelijk deel. Wij gingen SB uit die laatste in. Da's meteen een veel smaller vaarwatertje met overal gele plompen langs de oevers. Snelheid nog verder terug gebracht. Prachtig varen. Onderweg zag ik detectieapparatuur staan. Ik vermoedde dat de VNF daarop reageert en het kleine sluisje van Bourbourg bemand. Om 11.50 voor de sluis van Bourbourg die openstond. We werden keurig geholpen. De jonge sluismeester wilde weten wat onze plannen waren. Morgen om 09.00 gaan we verder. Hij zou er zijn. Er moeten een paar bruggen gedraaid worden. Lekker aan dek gezeten in de zon en later uitgebreid het stadje verkend. Ook boodschappen gedaan in een enorme Supermarché. We zagen op een pleintje een restaurant waar we 's avonds prima gegeten hebben.

Deze dag 16,3 km gevaren met 2 motoruren. 1 Frans sluisje met spitsenmaat; 40 x 5.5 m. Ligplaats aan een mooie ponton. Geen voorzieningen.

Zaterdag, 25 juni 11.

Bourbourg – Arques.

's Nachts begon het al te regenen. Naar "Le Boulanger" ging net tussen de buien door. Volgens afspraak met de brug/sluiswachter om 09.00 los en direct erna lagen we voor de Rode Brug van Bourbourg. De brug is overigens groen met veel roest. Geen brugwachter te bekennen. Om 09.10 kwam z'n VNF-autootje eraan. Hij hielp ons verder prima door 2 bruggen, een sluisje (Guindal) met 8 deuren en daarna nog 2 bruggen. Via de gekanaliseerde Aa kwamen we in Watten weer op het Kanaal van Duinkerken naar de Schelde. Het waaide hard maar de regenbuien werden minder en het laatste stuk was zelfs droog.

Om 13.00 lagen we vast aan een betonnen kade met steile graswal. Niet veel bijzonders. Net voor ons had de "Langouste" vastgemaakt. Zij waren 15 minuten voor ons en hadden nog net een plaatsje aan het ponton. Voor deze slechte plaats vroeg met toch € 13,- en zelfs € 4,- voor stroom. Dat vond ik als goedgeaarde Nederlander toch te gortig en heb m'n stroomkabel mooi aan boord laten liggen.

Met de fiets naar Saint Omer gefietst; leuke stad met aardig centrum. De grote

Scheepslift Arques

kathedraal kon ik niet vinden. Later naar de vlakbij gelegen oude scheepslift van Arques "La Fontinettes" gereden. Dit hefwerk is vanaf 1887 tot 1967 in gebruik geweest. Er kon per keer maar 1 spits in, dus dat schoot niet erg op. Nu ligt er een nieuwe sluis naast met hetzelfde verval nl. 13.30 meter. Ze waren het werk aan het restaureren. Het is tevens

een museum.

28,7 kilometer gereisd en de Volvo draaide 4 uur. Liggeld € 13,- voor een schamel plaatsje. Stroom van € 4,- heb ik niet genomen. Passage van 1 sluis.

Zondag, 26juni 2011.

Arques – Aire-sur-la-Lys.

Vanochtend met 3 boten om 09.00 vertrokken. Vandaag zou de eerste warme dag worden maar we merkten er nog niets van. Het was niet echt koud maar de lucht was helemaal grijs. Direct de sluis Flandre opgeroepen dat we eraankwamen. Toen we het kanaal opdraaiden zagen we dat de kolk leeg liep.

Aire-sur-la-Lys

Kort daarna konden we naar binnen. Er kwam nog een Frans binnenvaartscheepje aan waarop we moesten wachten. 4 meter omhoog. Kort daarna passeerden we de oude "ascenseur". Een imposant gezicht terwijl het toch eigenlijk ook weer klein is. Vlak daarna de nieuwe sluis La Fontiettes. Stond open. Hier waren voldoende potten in de wand en drijvende bolders. Wel

13.30 meter omhoog. Daarna het behoorlijk brede kanaal weer verder. We naderden het punt waar de Leie, in het Frans "La Lys", als bevaarbaar water begint. Hij loopt tot Gent. Onze beide medevaarders sloegen hier links af en kwamen na een bruggetje meteen voor de 1^e sluis van de Leie. Wij gingen nog wat rechtdoor en meerden om 11.45 af aan een drijvend wat gammelponton in een dode invaart vlak naast een veevoederbedrijf. Inmiddels waren de wolken

toch verdwenen en was het al behoorlijk warm op het achterdek. Aire-sur-la-Lys ingewandeld. Het was zondag dus rustig op straat. Typisch Frans stadje. Oude gebouwen in overvloed. Op een terrasje wat gedronken en ernaast bleek een bakkerij die open was. 2 kleine baquettes meegenomen. Het is inmiddels 18.00 en ik zit op dek te typen. We zijn blij dat er een windje is opgestoken. De lucht is inmiddels strak blauw.

17,1 kilometer afgelegd in 3 draaiuren. 2 sluizen die ons ruim 17 meter omhoog brachten. Een gammele ponton zonder voorzieningen is onze slaappleats maar we liggen prima.

Maandag, 27 juni 2011.

Aire-sur-la-Lys – La Bassée.

Het belooft vandaag een hete dag te worden. De opkomende zon stond pal op het achterdek en om 07.30 genoot ik er al lekker van. De nieuwe extra luifel hadden we gisteren al omlaag gedaan, om zoveel mogelijk zon op het achterdek te hebben. Om 09.20 vertrokken we uit Aire en verder ging het in de opvaart. Het is een wat eentonig breed kanaal waar we af en toe beroepsvaart tegenkwamen. Het landschap is wel mooi, landelijk. In de verte richting het Zuiden zien we heuvels. 12.15 sluis Guinchy die openstond na oproep en ons 2.34 meter hoger bracht. Even verder draaiden we BB uit een oude vaart door La Bassée in. We meerden af aan een drijvende steiger (ponton flottant). Net zoals afgelopen ligplaats merkte je hier ook een behoorlijke zuiging van de geladen vrachtschepen op het kanaal verderop. Extra lijntje bijgezet. Het was nagenoeg windstil en het was zo heet dat we de luifel maar snel weer opzetten. Schaduw was nu meer dan welkom. De thermometer wees op het dek 36° aan!! En dat was niet in de zon.

Op 100 m van de boot is een hele grote intermarchée, waar we later inkopen deden. Het was heerlijk koel in de winkel, maar toen we weer buiten kwamen op de geasfalteerde parkeerplaats

Het stadje La Bassée stelt verder niet zo veel voor. We zagen 1 terrasje pal in de zon, zonder parasols, aan een drukke stadsweg. We hebben maar een koud drankje aan boord genomen.

De Volvo Penta draaide 3 uren en we legden 33 km af. 1 sluis 2,34 m omhoog. Gratis ligplaats aan ponton in centrum zonder voorzieningen (wel afvalbak).

Dinsdag 28 juni 2011.

La Bassée – Courcelles-les-Lens.

Gisteravond tegen het donker worden een forse onweersbui gehad. Daarna weer broeierig warm. Lang aan dek gezeten. Daarna naar binnen en de nieuwe horren voor de zijdeuren voldeden uitstekend. Vanmorgen tussen 06.00 en 08.00 regende het ook behoorlijk met zelfs een onweersklap. Om 09.00 droog en goed weer met zonnige stukken. Brood gehaald bij de Intermarchée en om 10.00 losgemaakt. Het kanaal weer op wat een vervolg was van gisteren. Geen bijzonderheden. Alle bruggen hoog genoeg en geen sluizen. Om 10.50 kwamen we op de splitsing van Bauvin waar je BB uit naar Lille kunt. Wij gingen SB uit richting Douai. Om 12.40 maakten we vast aan een langssteiger in jachthaven Gare de L'eau van Courcelles-les-Lens. Goed geoutilleerde haven die deel uitmaakt van een recreatieterrein. Liggeld wat aan de hoge kant en stroom en water wordt via een pasje verstrekt. Pasje moet eerst op een pc geladen worden

met de hoeveelheid die je wilt. Daarna gaat het pasje op een lezer in de stroom/waterpaal en wordt de juiste hoeveelheid beschikbaar gesteld. Heel modern maar als de havenmeester er niet is heb je niets. 250 liter water afgenomen en de tank zat weer boordevol. Ook de accu's kunnen weer eens goed doorgeladen worden want van iedere dag zo'n 3 uurtjes varen worden de accu's niet echt goed vol. 's Middags naar het stadje gefietst. Coby probeerde het voor de eerste keer weer en het ging redelijk goed. Stadje stelde ook hier niets voor. 's Avonds in het restaurant hier aan de haven gegeten. Prima. Daarna de nieuwe route bestudeerd, via het Canal Saint Quentin, met de tunnel van ruim 5,5 km waar je doorheen wordt getrokken. We wilden deze route in eerste instantie niet nemen, maar we hebben wat tijd ingelopen en hoorden van meerdere mensen dat deze route veel mooier is dan die via het Canal du Nord. Vandaar dat we die route toch maar gaan nemen.

25,5 kilometer gevaren met 3 motoruren. Geen sluizen vandaag. Het liggeld was € 19,75. Stroom € 1,- en 250 ltr water was € 1,08.

Woensdag, 29 juni 2011.

Courcelles-les-Lens – Cambrai.

Nog even met de Belgen voor ons gesproken en van hen wat tips over het kanaal van Saint Quentin gekregen. Om 09.00 samen met hen losgemaakt. Het weer werd zienderogen beter en de zon kwam lekker door. Al snel de luifel laten zakken. Om 09.45 waren we al bij de eerste sluis, die van Douai. We moesten 15 minuten wachten op een spits. Douai zijn we dus voorbij gevaren. Nog 2 grote sluizen en om 12.15 passeerden we de afslag van het Kanaal van het Noorden. Hier gingen de Belgen SB uit. Wij draaiden BB uit en volgden het Kanaal van

Kleine Schelde

Duinkerken naar de Schelde. Daarna weer SB uit de Kleine Schelde op. Direct ander en veel kleiner water. Echte spitsenmaat. 14.00 het eerste sluisje. We werden op de een of andere manier gedetecteerd, want toen we vlak bij waren begon de sluis te werken en konden we invaren. Volgens borden moesten we hier een afstandbediening (zender) pakken. Na een druk op een knop werd de VNF gebeld en

de man vroeg ons wat gegevens en opende op afstand een klepje waar ik een zendertje uit kon nemen. Hiermee kon je de sluisdeuren openen en verlieten we de sluis. Wel handig; je kunt de sluis dus niet uit als je geen zendertje genomen hebt. Direct buiten de sluis kwam ons een diepgeladen spits tegemoet. Ik had het idee dat hier geen beroepsvaart meer zou varen. Nou niet dus. We zouden deze eerste kilometers tot Cambrai 5 geladen spitsen tegenkomen. De volgende 4 sluizen werkten weer zoals we op de Maas voor bij Givet gewend waren. Zender gebruiken, lichten gaan naar rood/groen. Deuren gaan open, licht groen en binnen varen. Als je vast ligt kun je de blauwe stang omhoog duwen. Verder alles automatisch. Het schutten gaat zeer snel, zeker als je alleen bent zoals wij. Direct na de 2e sluis van Cambrai is aan SB een haventje met stroomkasten aan

één zijde. Er is tegenwoordig een capitainerie waar we € 10,- moesten betalen. Stroom gratis. Er is ook een dieselpomp en overmorgen, voordat we vertrekken kunnen we even tanken. Het kost hier wel € 1,50 de liter maar ja in Frankrijk moet je iedere gelegenheid te baat nemen om je brandstof aan te vullen. Ik schat dat er weer 100 liter in kan. Ik heb geen zin om later met jerrycans te moeten sjouwen.

Hier vlak bij een Lidl waar we wat inkopen deden. We zagen mensen met Aldi-tassen lopen dus de Aldi zit ook in de buurt.

Vandaag een stuk van 49 km gedaan met 7 motordraaiuren. 8 sluizen met een totaal hoogteverschil van 22.19 meter. Liggeld hier € 10,- en stroom gratis.

Donderdag, 30 juni 2011.

Cambrai.

Even naar de bakker gefietst voor een verse "baquet au grain". Da's een soort dikker stokbrood maar dan met wat volkorenmeel en granen/zaden aan de buitenkant. Veel lekkerder dan de gewone witte baquets. Na het ontbijt is het

Weer een kort koppie

koppie van de schipper weer aardig kaal geschoren.

Kapsalon op de kade. Na de koffie Cambrai ingewandeld. Is een aardige stad met een behoorlijk groot centrum. Een aantal kerken en ook veel terrasjes. Ook hier weer veel oude en vaak verwaarloosde gebouwen en huizen. Maar toch het leukste stadje tot nu toe in Frankrijk. Op het marktplein een lunch genuttigd.

Perfect. Tja die Fransen kunnen wel lekker eten klaarmaken. Het weer was goed. Zon met regelmatig zware wolken, die naar regen dreigden, maar het bleef droog. Met de zon erdoor werd het echt heet. Ook wat onderhoud gepleegd.

Rustdag.

Vrijdag, 1 juli 2011.

Cambrai – Sluis 16 Moulin Lafoss.

Omdat we vandaag 17 sluizen moeten passeren om voor de grote tunnel, het Souterain de Macquincourt (5,6 km lang), te komen en je nooit weet wat je allemaal te wachten staat, wilden we wat vroeger vertrekken. Ik had willen tanken maar aangezien de havenmeester volgens de openingstijden pas om 09.00 aanwezig was besloten we maar om zonder te tanken te vertrekken. Om 08.10 losgemaakt en na ong 1 km lagen we al voor de 1^e sluis. Even drukken op de afstandbediening en het licht ging op rood/groen. Aan de kolken voor de deuren kon je zien dat de sluis leeg liep. Na enkele minuten konden we binnenvaren. We moeten het ritme weer even oppakken. Goed kijken aan welke zijde de sluisbediening zit (blauwe en rode stang) want aan die kant moet je aanleggen en vastmaken. De trossen hoog over de boldertjes werpen en daarna de blauwe stang omhoog drukken. De deuren sluiten dan en even later loopt de kolk vol. Gaat vrij snel. De boven deuren gaan vanzelf weer open en dat was het

dan. Zo deden we er vandaag 16 stuks. Je moet wel steeds opletten. Het zijn hier allemaal dubbele sluizen, 2 kolken naast elkaar, maar er werkt er maar eentje. Het is de ene keer de linkerkolk en 3 sluizen verder krijg je er bv 4 waar je de rechterkolk moet nemen. Steeds een paar stootwillen omhangen. Bij alle sluizen loopt het water net over de sluisdeuren, wat een behoorlijk kabaal geeft. Bij sluis 9 Crevecoeur wilden 2 aardige sluismeesters de rekening van het vignet zien. Ook het nummer van de afstandbediening werd gecontroleerd. Deze mannen vertelden ook dat er beneden sluis 16 aardige ligplaatsen waren aan een graswal. Vlak voor sluis 16 zagen we aan beide zijden inderdaad bolders aan graswallen. We besloten hier maar te blijven en om 12.30 maakten we vast aan SB kant. PCNavigo had een veel langere reistijd voorgesteld. Maar het schutten per sluisje gaat zo snel dat de standaardtijden lang niet nodig waren. Daarom waren we ook blij dat we helemaal alleen vaarden. Dat scheelt enorm veel tijd per sluis.

Eerst een tijdje heerlijk in de zon gezeten en daarna samen weer op de fiets. We waren benieuwd naar de tunnel en reden via het jaagpad de 2 laatste sluizen voorbij en na een kwartiertje zagen we na een bocht de tunnelingang. Een paar 100 meter daarvoor hangen de elektriciteitsleidingen al boven het kanaal. De trekboot, "Le toueur", is elektrisch en trekt zich via een ketting op de bodem van de ene naar de andere kant. Na de opening door Napoleon werden de schepen met 7 á 8 man te voet getrokken. Later gebruikte men paarden en daarna kwam een stoomsleepboot. Aangezien er daardoor erg veel gevaarlijke rookgassen in de tunnel bleven hangen zijn er een aantal doden gevallen. Al vrij snel daarna is men op elektrische trekbotten overgegaan. De tunnel is verlicht en ongeveer 5,5 meter breed. We gaan het morgenochtend meemaken.

We lagen nog volop in de zon. De dekken weer eens grondig gewassen. Na het eten een flink stuk in de omgeving gewandeld. 't Is hier heuvelachtig met glooiende graanvelden, maïsvelden en weilanden.

Deze "15-sluizendag" bracht ons 34,6 meter omhoog. Afstand 23,3 km en de motor draaide ongeveer 5 uur. Mooie plek in het wild vlak voor sluis 16. Het is erg rustig met alleen het ruisen van de "watervallen" over de sluisdeuren.

Zaterdag, 2 juli 2011.

Sluis 16 Moulin Lafosse – Saint Quentin.

Het was een frisse nacht. De hele boot was drijfnat van de dauw. Eerst droog schip gemaakt. Om er zeker van te zijn dat we geen schade oplopen ivm de doorvaarthoogte van de tunnel hebben we de cabriokap eraf gehaald. Ik had gisteren een bord gezien met een dvh van 3.50 meter. Meestal is het hoger maar je weet maar nooit Met het zendertje de sluis bediend en om 08.10 losgemaakt. Sluis 16 en 17 kort na elkaar en bij 17 moesten we ons zendertje in een brievenbus doen. Daarna gaan de bovendeuuren pas open (er staat een camera). We komen nu in het hoogste kanaalpand van dit kanaal van Saint Quentin. Na de tunnels gaan de sluizen weer dalen. We kwamen bij de verzamelplaats van het "Souterain de Macquincourt" en er lag vooraan al een spits. Ook een motorjacht uit Maasbommel, lag daar al. Ze hadden ook al bij ons in Cambrai gelegen. Om 09.00 kwam de toueur naar de startplaats. Een gerammel van kettingen en het zag er prachtig uit. De schipper van de spits kwam onze voortrossen aannemen en zette ze vast op zijn achterbolders. Ze adviseerden hier 1 tros van 30 meter of 2 trossen kruislings van 15 meter. Ik had 2 nieuwe trossen van 11,5 meter en het leek me beter wat meer lengte te hebben

dus knoopte ik er 2 oudere trossen van 10 meter aan vast. Deze kruislings naar onze voorbolders. Het is het beste om minstens 1 meter tros lengte over te houden zodat je later een van beide kan laten vieren om het schip goed achter je

De toueur gaat trekken.

Souterain de Macquincourt

voorganger uit te richten. Strakker trekken lukt haast niet, maar laten vieren gaat gemakkelijk. Langzaam gaat de toueur trekken en de spits stuurde met z'n motor aan ook nog wat bij. Om de spanning op de trossen te houden draaide ik stationair achteruit. De "Hero" uit Maasbommel gooide twee trossen die om onze achterbolders gingen. Het treintje zette zich in beweging en het ging prima. De eerste 100 meter voor de tunnel kun je eea nog wat corrigeren. Ik heb 2 x de

rechters wat moeten vieren. Daarna motor uit en zitten maar. De tunnel is goed verlicht maar het geheel is toch wat donker. We bleven perfect achter de spits en behoudens koffie zetten was er niets meer te doen. Om 09.30 gingen we de tunnel in en we kwamen 5,6 km verder weer in het warme zonlicht om 11.10. We hadden het ondanks onze truien koud gekregen. Het was 14° C. Later bleek dat we een rekening thuis gestuurd kregen van het gebruik van de tunnel; € 26,00.

Toueur ging langzaam aan de kant en gooide de spits los. Deze gooide onze trossen in het water en ik natuurlijk die van de Hero.

Na een kilometertje liet de spits ons voorbij. Het weer was gelukkig prima met iets meer bewolking dan gisteren en het was ongeveer 21°C. Om 12.00 gingen we de 2^e tunnel in die van Lesdins. Deze is 1.09 km lang en ook kaarsrecht. Je zag de uitgang goed en om 12.20 was ook die geklaard. Daarna nog 5 sluizen die nu allemaal vlot omlaag schutten.

Om 14.15 lagen we achteruit vast in een box van de jachthaven van Saint Quentin. Er stond een grote wasmachine te lonken en Coby heeft direct de was erin gedaan. Later de stad ingelopen. Is een aardige stad met behoorlijk wat terrassen en pleinen alsmede een enorme kathedraalachtige kerk die half in de steigers stond. Volgens de TomTom was er een Indiaas restaurantje wat klopte. We hebben er redelijk lekker gegeten.

Vandaag 28,3 km met 4 draaiuren. 2 tunnels waarvan de langste niet op eigen kracht doorgevaren mocht worden. 2 sluizen omhoog en 5 weer omlaag. Havengeld is hier € 15,26 inclusief water en stroom.

Zondag, 3 juli 2011.

Saint Quentin – Fargniers.

Vanmorgen leuke achterband! Met Coby's fiets naar de bakker. Op zondag zijn er altijd wel enkele bakkers open. Tenminste in de wat grotere plaatsen.

We maakten om 09.25 los en vervolgden onze tocht over het Canal de Saint Quentin. Het water wordt steeds schoner en het landschap mooier. In de verte ontwaart je al wat heuvels. Er zijn veel glooiende graanvelden. Het weer is prima met volop zon, hoewel er nog een wat fris windje waait. Al snel kan het shirt uit. We nemen vandaag 6 sluizen met een verval tussen 1.70 en 3.00 meter. Als er geen tegenliggers zijn duurt een schutting gemiddeld tussen de 7 en 12 minuten. We hadden 2 tegenliggende jachtjes in 2 sluizen wat voor iets oponthoud zorgde. Om 13.45 maakten we vast aan een mooie graswal vlak voor de 1^e sluis van Fargniers (sluis 29) We waren de detectiepostjes al gepasseerd dus de sluis ging voor ons open. Ik wilde nadat we vast lagen nog naar de sluis lopen om het proces met de stang in werk te zetten, maar na ong. een kwartier ging hij weer op stand-by. Ja vanaf de grote tunnel hebben we geen afstandbediening meer. Ongeveer 250 meter voor elke sluis staan 2 detectors die als je er voorbij vaart de sluis in werking zet. Tot heden hebben alle automatische sluizen perfect en snel gewerkt. Eerst de achterband geplakt en een verfrissende duik in het kanaal genomen. Daarna heerlijk in de zon op dek vertoefd en voor de 1^e keer op achterdek gebarbeerd. Daarna samen nog een rondje gefietst; het gaat steeds beter maar Coby heeft met fietsen nog wel wat last van d'r elleboog.

Een mooi stuk van 30,6 km gevaren met 4 motoruren. 6 sluizen die ons in totaal 15,4 meter lieten zakken. Een heerlijk rustige ligplaats in het wild vlak voor sluis 29. Geen voorzieningen.

Maandag, 4 juli 2011.

Fargniers – Pont l'Eveque.

We startten de motor om 09.00. Schitterend weer. Omdat we gisteren voorbij het detectiepunt van de sluis voor de wal gegaan zijn moest ik ons zelf eerst handmatig detecteren. 100 meter terug staan 2 elektrische ogen laag aan de waterkant. Deze met de hand dicht gehouden waarna de sluis rood/groen gaf. Gedraaid en rustig binnen gevaren. Na deze en kort na elkaar nog 2 sluizen kwamen we op de splitsing met het "Canal de la Sambre á l'Oise". Als je hier linksaf gaat kom je op de Sambre en bij Charleroi uit.

Wij vervolgden het Canal de St.Quentin dat eindigt na nog 4 sluizen bij Chauny. Daar gaat de waterweg over in het Lateraal kanaal van de l'Oise. Bij de 1^e sluis kwamen we achter een spits terecht waardoor het schutten veel langer duurde. Wij moesten steeds wachten tot die spits geschut was en de sluis weer omgezet was. Na totaal 9 sluizen waren we in Pont l'Eveque. Direct na de sluis scherp SB

Pont l'Eveque

uit onder een brug door ligt de "jachthaven". Er liggen inderdaad 3 schuine drijvende steigers die vol liggen met jachten. Aan de overzijde is een kade van ong 150 m. Daar was bijna achteraan nog een plaatsje vrij, vlak voor een stroompaal, waar we om 14.35 vastmaakten. We lagen voor een hele oude Hollandse platbodem gevaren door een Nieuw

Zeelander. Hij lag hier al vanaf september vorig jaar met ernstig motorpech. Van hem kocht ik een "jeton" (munt) voor 2 euro. Anders moest je die ergens op het gemeentehuis gaan halen. We hebben een rondje gefietst; Pont l'Eveque stelt helemaal niets voor. De enige bakkerswinkel is dicht en morgen ook. Noyon is een grote plaats maar daar fiets je minstens drie kwartier op. Na een ijsje zijn we maar heerlijk aan boord in de zon gaan zitten. Het was zo'n 31°.

27,3 km afgelegd met een kleine 6 draaiuren. We hebben een paar keer lang voor sluizen liggen drijven. De 9 sluizen brachten ons 20,23 meter naar beneden. Ligplaats gratis. Stroom via jeton van € 2,-.

Dinsdag, 5 juli 2011.

Pont l'Eveque – Compiègne.

Gisteren aan het eind van de dag het dek grondig gewassen. Aan de overkant is een soort scheepswerfje waar men op een schip aan het slijpen was. De wind stond onze kant op en ijzerslijpsel is funest voor je schip. Vanmorgen begon men omstreeks 08.15 weer te slijpen. We zijn toen maar versneld vertrokken en om 08.50 maakten we los. Uit de haven bijna direct BB uit. Het heet hier nog Lateraal kanaal van de l'Oise maar je zit eigenlijk op het Canal du Nord. Dat is vrij druk met scheepvaart en de schepen zijn niet alleen meer spitsen maar ook grotere. We kwamen meteen achter een spits en een paar honderd meter daarvoor nog een spits. Het is hier niet zo romantisch varen als de afgelopen paar dagen, maar de omgeving is ook prachtig. Om 10.00 sluis 3 Bellerive waar

we met 2 spitsen geschut werden. 10.50 sluis 4 Janville waar wij de kleine sluis in mochten en de beide spitsen gingen in de grote sluis (125 x 12m). Voorbij deze sluis kwamen we op de rivier de l'Oise. Hij is wel gekanaliseerd maar je ziet meteen dat je op een rivier vaart. Mooie oevers zonder damwanden of beton. Het stroomt nauwelijks, misschien 1 km/h. Voorbij de brug van Compiègne doemde de bunkerboot van de firma Guerdin op. Daar maakten we om 11.50 vast en vulden de tank met 154 liter diesel. Er is een grote winkel bij met scheepsbenodigdheden. Echt een grote zaak. Volgens mij hebben ze er alles! We kochten een nieuwe wil en een 2e bal. Toen we onze oude bal wilden laten oppompen bemerkten we dat het ventiel lekte. Nog maar een nieuwe bal erbij gekocht. Omdat we problemen hebben met onze satelietontvangst kochten we ook een stuk coaxkabel om te testen en nog wat klein spul. Inmiddels lagen we ingebouwd door een vrachtschip dat ook goederen kocht. Toen hij weg was zijn we naar de overkant gegaan en aan de kade afgemeerd.

Hotel de ville Compiègne

Compiègne ingewandeld. Is wel een aardige historische stad. Jeanne d'Arc is hier gevangengenomen in mei 1430. Er zijn hier al veel vakwerkhuisen en veel echt oude gebouwen waaronder een paar prachtige kerken. Later zijn we nog even naar een supermarchée gelopen voor wat inkopen.

Deze dag bracht ons 22,6 km dicht naar Parijs. De Volvo draaide ong 3 uren. De kade hier kost niets; er is ook geen stroom en water. We passeerden 2 sluizen en zakten 6,41 meter.

Woensdag, 6 juli 2011.

Compiègne – Creil.

Om 09.00 vertrokken en 6 minuten later konden we de kleine sluis van sluizencomplex Venette invaren. De grote stond ook open maar nadat ik me had gemeld werd de kleine sluis voor ons bediend. Het schutten gaat hier veel langzamer dan in de kleine spitsensluizen van het Canal de Saint Quentin. De

De Oise voorbij Compiègne

grote kolk is 185 meter lang en de kleine 125 meter. Je kunt hieraan zien dat dit een belangrijke vaarweg is om Parijs te voorzien van voorraden. Het weer was wat omgeslagen en de 30°+ zoals we de laatste drie dagen gehad hebben werd bij lange na niet gehaald. Zwaar bewolkt en zo'n 22°. We kregen zelfs een buitje maar dat viel allemaal mee. Om 10.35 sluis Verberie en

om 12.00 sluis Sarron. Ze liggen een aardig eind uit elkaar en het verval totaal was maar 3.80 m. Hieraan kun je zien dat het land hier redelijk vlak is. Meteen na de sluis zou een kade moeten zijn van Pont St. Maxence. Die stelde echter niets voor en was zo laag dat de stootwillen er direct tussenuit zouden spoelen. We besloten door te varen en in Creil vonden we een aardige kade met graswal net voor de brug aan de BB-zijde. Om 13.30 maakten we vast. Extra lijntje erbij want de schepen zijn hier ook wat groter en af en toe trekt er een behoorlijke hekgolven. Creil ingewandeld. De markt aan de andere oever, dat eigenlijk Nogent-sur-Oise heet was net afgelopen. We ontdekten een Chinees die er meer dan behoorlijk uitzag en waar ze ook een buffet hadden (voorzover wij de Franse aankondiging begrepen). Uurtje in de stad gewandeld; het weer knapte aardig op. Lekker aan dek gezeten en om 19.00 naar de Chinees.

Vandaag 38,8 km afgelegd met 5 draaiuren. 3 grote sluizen waarin we slechts 3.80 meter zakten. Gratis kade en er is een waterkraan. Geen stroom.

Donderdag, 7 juli 2011

Creil – l'Isle Adam.

Na een korte wandeling naar "le Boulanger" om 08.55 vertrokken. Twintig minuten later lagen we al voor de 1^e sluis, die van Creil (4). De oneven sluizen zitten op kanaal 18 en de even op 22. Na oproep werd de sluis omgezet. En met weinig vertraging konden we in de kleine kolk naar binnen. Sluis 5 Boran en 6 l'Isle Adam volgden. De Oise is mooi om te varen. Bochtig en soms alleen maar bomen en struiken aan de oevers. Het water is schoon. Regelmatig heb je doorkijkjes op dorpen en heuvels. Om 12.45 maakten we even vast aan de Nederlandse "SLO 3", waar we de laatste tijd mee samen vaarden. Er was maar plaats voor 2 boten aan het ponton en een andere Nederlander lag er al maar die ging met een half uurtje weg. Daarna konden wij ook aan het ponton. De stad valt qua centrum een beetje tegen maar het is hier mooi, schoon en verzorgd. In de omgeving van onze ligplaats stikt het van de restaurantjes. Pal naast de boot een Cubaans restaurant waar we later heerlijk gegeten hebben.

In een supermarchée deden we weer wat inkopen. In alle winkels en restaurants kun je met de pinpas betalen. Het weer was vandaag matig. Zwaar bewolkt met af en toe een zonnetje. Temperatuur 23-24°.

Er zit hier ook een paartje beverratten. Beverachtigen met een lange puntige staart van ong. 40 cm. Totale lengte beest ong 80 cm. We hadden deze dieren ook al in Creil gezien. Kennelijk een veel voorkomend beest hier in de Oise. De Fransen vonden het in ieder geval niets bijzonders. Ze werden dagelijks gevoerd. De bemanning van de SLO 3 (Slooten) nodigde ons uit voor een borrel bij hen aan boord. Was gezellig.

Vandaag 31,2 km en 3 draaiuren. 3 sluizen waarmee we 5.19 meter zakten. Ligplaats gratis. Er staat hier een zuil waarmee je met je pinpas stroom kan betalen. Werkt prima. Voorlopig 1 euro gepind. Je kunt op dezelfde manier ook water tanken. Je moet wel een verbindingstukje van bv Gardena hebben, een zgn. "mannetje-mannetje". Je klikt je slang via dat stukje zo in de aansluiting.

Vrijdag, 8 juli 2011.

l'Isle Adam – Andrésy.

Ik had vanochtend nog steeds stroom, dus je krijgt hier waar voor je geld.

Om 09.25 vertrokken en weer op de Oise "avalant" (in de afvaart). Omstreeks 10.00 kwamen we langs het stadje Auvers, dat nogal beroemd is omdat Vincent van Gogh daar enige jaren gewoond heeft. Zijn huis is een museum en hij ligt daar op de begraafplaats begraven naast zijn broer Theo. Ook de schilder Corneille is daar begraven. We passeerden Pontoise, een redelijke stad waar aan beide zijden van de Oise mooie nieuwe en dit keer behoorlijk lange pontons lagen. Aan de rechteroever stonden er ook stroompalen op. 10.45 sluis Pontoise in. Hier kwamen we even naast het jacht te liggen waar we in Klein Willebroek ook bij gelegen hadden. Zij waren via Brussel, hellend vlak van Ronquière en de scheepslift Strépy Thieu gekomen.

11.20 passage van de stad Cergy. Daar is een leuke havenkom met ook aan de buitenzijde plaats voor 2 jachten. De laatste grote bocht van de Oise door en daarna aan BB Conflans-Sainte-Honorine. Een drukke schippersplaats met veel vrachtschepen langs beide oevers. En daar aan het einde: De Seine.

Een behoorlijk breed vaarwater. Wij gingen SB uit, een klein stukje stroomafwaarts en direct een nevengeul in waar we om 12.30 aan een jachtenkade van Andrésy afmeerden. Er was een eindje verder een ponton met plaats voor maar 1 jacht. Daar lag de Hero uit Maasbommel weer. Zij hadden ook stroom daar. Hier aan de kade geen voorzieningen.

Gistermiddag de in Compiègne gekochte coaxkabel getest, door deze rechtstreeks tussen de schotel en de decoder te zetten. We hadden voor het eerst weer beeld van de Astra 1 satelliet. Vanmiddag deze kabel definitief aangelegd. Groter gat door dak geboord en kabel binnen weer netjes weggewerkt.

Andrésy heeft nauwelijks winkels en de enige bakker, pal voor onze boot, was met vakantie. Wel een paar restaurantjes aan de boulevard.

28 km over het laatste stukje van de Oise en 1 km over de Seine met 4 draaiurtjes. Slechts 1 sluis, die van Pontoise, verval 1.53 meter. Vanaf morgen gaan we op de Seine weer omhoog. Er is hier stroom aan een kleine ponton. Aan de kade niet.

Zaterdag, 9 juli 2011.

Andrésy – Rueil-Malmaison.

Om 06.00 wakker van de regen. Het water gorgelde van de dekken. Om 08.00 nog steeds regen, maar in de verte werd het lichter. 08.30 droog. Om 08.50

Langs de Seine

vertrokken en we hebben geen regen meer gehad. Zon ook niet trouwens. We draaiden en gingen "a montant", stroomopwaarts. We passeerden de uitmonding van de Oise. Aan BB lagen over kilometers lengte vrachtschepen afgemeerd. Op het laatst alleen maar tot woonboot omgebouwde spitsen. Een allegaartje. De Seine stroomt ongeveer 1á

2 km/h, wat erg meevalt. Een vrij brede rivier met aan de SB-zijde hoofdzakelijk begroeiing en aan BB-zijde meestal bebouwing. Diverse plaatsen gleden aan ons

voorbij. Er kwamen steeds meer heuvels en bovenop stonden de mooiste huizen, met uitzicht op het water. Om 10.00 kwamen we het eerste vrachtschip tegen, een Belgische spits. Het was zeer rustig, waarschijnlijk omdat het zaterdag is. Voor ons vaarde een platbodem jacht. Om 11.20 kwamen we bij de sluis van Bougival, die toegang geeft tot een nevenarm van de Seine. Hier gingen we weer voor het eerst omhoog. Voorlopig gaan we alleen nog maar stijgen. Om 12.05 maakten we vast aan een ponton van de Halte Fluvale van Rueil-Malmaison. Helaas geen stroom aanwezig. Aan de overkant 75 meter terug is ook een ponton dat van Chatou, maar dat had ook geen stroom. Je ligt hier aan een soort boulevard met een pleintje waaraan allemaal restaurantjes liggen. Vlak bij is een supermarkt, die morgenochtend (zondag) tot 13.30 open is. Onze burens, Chris en Tessy, waren vanochtend om 09.00 vertrokken vanuit hun huisje aan de Lot en kwamen toch door Parijs. Om 15.00 stonden ze hier aan de kade. Lekker aan dek met een borrel zitten bijkletsen. Coby heeft snel een macaronischotel gemaakt en we hadden een gezellige maaltijd. Om 19.15 zijn ze weer doorgereden. Pfffftttt. Nog ruim 5 uur voor ze thuis zijn. Vanmiddag even de havenmeester van port d'Arsenal in Parijs gebeld om onze reservering te bevestigen voor as. Dinsdag. Ce n'est pas une problème!

Vandaag 3 uurtjes gevaren en weer 28,4 km verder. 1 sluis liet ons 3.22 meter zakken. Mooie ligplaats (ponton) zonder voorzieningen. Veel restaurantjes heel vlak bij en een supermarkt op loopafstand.

Zondag, 10 juli 2011.

Rueil-Malmaison.

Vandaag heerlijk genietsnut. Beetje gelezen, gefietst en een heerlijke lunch hier op een naastgelegen terrasje. 't Weer was 's morgens wat bewolkt met zelfs een heel klein buitje, maar later werd het beter en warmer. De zon kwam er zelfs door. Je ligt hier in Rueil heel rustig. Af en toe komt er heel kalm een vrachtschip langs. De Seine stroom spiegelglad langs onze boot. Het is inmiddels na 21.30 bijna uitgestorven op deze zondagavond.

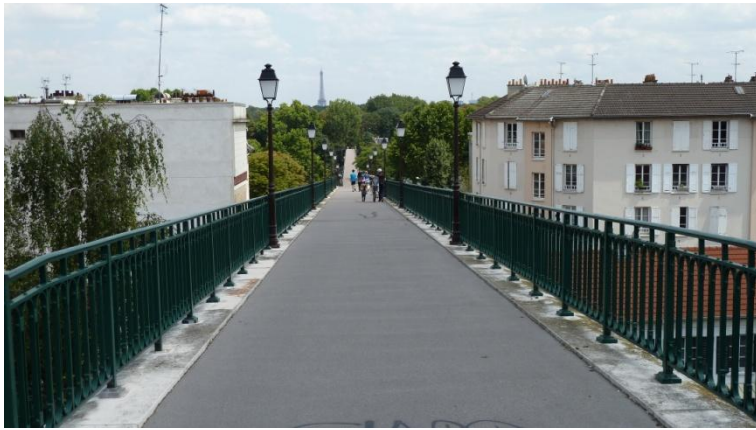
Rustdag.

Maandag, 11 juli 2011.

Rueil-Malmaison – Avre (Parijs).

De dag begon met aardig weer en in de verte kwamen grote blauwe stukken. Volgens onze burens zou het vandaag 26 graden worden. Dat bleek later wel te kloppen. We vertrokken om 09.00 en met zo'n 10 km/h op de GPS. Erg rustig; het eerste uur geen beroepsvaart. Langzamerhand kwam er meer bebouwing en je merkte dat we Parijs naderden. Op enig moment zagen we het topje van de Eiffeltoren maar dat verdween al snel weer achter bomen en gebouwen. Om 11.55 de enige sluis vandaag, sluis Suresnes. We moesten even wachten en werden na 20 minuten met 4 jachten geschut. Kort daarna had ik een stop gepland bij een jachthaven. Vlak voor de voetgangersbrug van Avre maakten we, met toestemming van een aardige jongeman, om 12.45 vast aan de clubschuit van de Yacht Moteur Club de France. De man wees ons de toiletten en douches en ook waar de waterslang lag. We mochten alles gebruiken.

Eerst maar even te voet de brug overgegaan. Aan de andere kant van de Seine

In verlengde van brug Avre: de Eiffeltoren

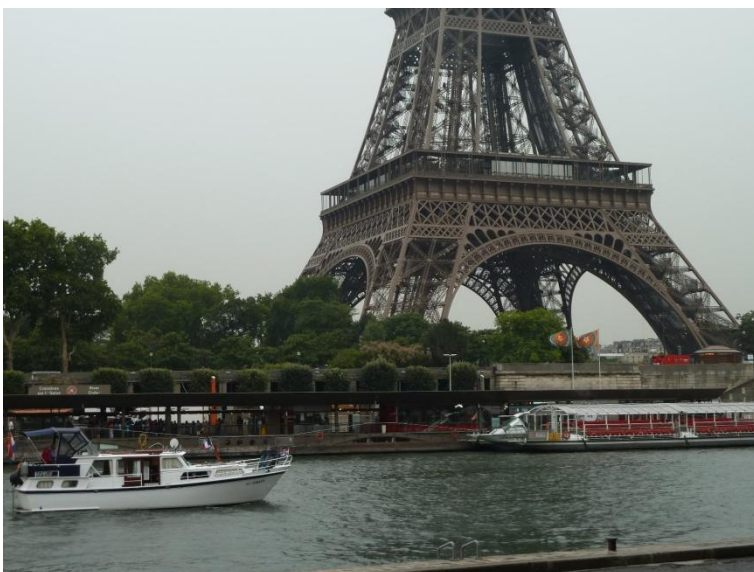
was wat meer "bewoonde wereld" dan aan deze kant. Daar in een klein restaurantje op het terrasje geluncht. Vanavond eten we wel wat gemakkelijks aan boord. Ook een bakker gevonden direct na de brug. Later zijn we naar het tenniscomplex Roland Garos gelopen, dat aan onze kant van de Seine ligt. 3 grote stadions en op een ervan staan alle winnaars per jaar

genoteerd. Jammer dat we er niet in mochten. Er naast ligt ook nog een botanische tuin met grote kassen met tropische planten. Geheel vrij toegankelijk, dus daar hebben we een uurtje doorgebracht. Het was heet en we zochten zoveel mogelijk de schaduw op. Terug aan boord siste het koude pilsje en een Colaasje heerlijk naar binnen. Naast deze watersportvereniging ligt ook een skischool en daar kwamen we heftig achter. Na een uur of zes begonnen ze met een paar speedboten te waterskiën. Dat doen ze ook vlak langs je boot. We hebben daardoor een paar uur behoorlijk liggen rijen. Maar tegen half tien was het ergste voorbij. Tja dat heb je met zo'n mooie hete dag. Morgen nog een klein stukje naar onze bestemming in Parijs, de jachthaven l'Arsenal. Die ligt gelukkig achter een sluis, waardoor het rumoer van de Seine je niet bereikt.

Weer 28,6 kilometer dichterbij hartje Parijs. De motor draaide ongeveer 4 uur en we hadden 1 sluis met een stijging van 3.23 m. Gratis ligplaats aan clubschuit van watersportvereniging net voor de voetgangersbrug van Avre aan de rechteroever. Watertank weer gevuld. Er ging ongeveer 600 liter bij.

Dinsdag, 12 juli 2011.

Avre (Parijs) – Port l'Arsenal (Parijs).

Het bewijs: onder de Eiffeltoren

Toen we om 09.05 vertrokken was het prachtig weer maar in de verte naderden wolken. Het werd steeds drukker langs de Seine en grote gebouwen en wolkenkrabbers doemden op. Vlak bij de Seinebocht voor de Eiffeltoren hield ons geluk op en begon het te regenen- en behoorlijk. Om 10.10 heb ik Coby tegenover de Eiffeltoren aan een kade afgezet om foto's te maken van Le Marron op eigen kiel onder de toren. Ik heb een

rondje gedraaid en moest uitkijken voor de rondvaartboten die af en aan varen, ook met deze regen. Maar alles ging prima; het viel allemaal erg mee. Coby weer opgepikt en koers vervolgd naar het Ile de la Cité met o.a. de Notre Dame en het daarachter liggende Ile Saint Louis. Kort daarop lagen we voor de sluis die de toegang vormt tot het Canal Saint Martin en tevens de jachthaven Port de l'Arsenal. We moesten even een schutting wachten en konden even later aan de meldkade afmeren om ons te melden in de capitainerie. Daar werden alle gegevens in de computer gezet. Het dagtarief bedroeg voor onze boot € 38,10. We kregen box 64 toegewezen. Alles is hier keurig voor elkaar. Een eigen stroom- en waterpaal, vuilnisbakken op de steiger, die heel frequent worden geleegd. In de hoge noordmuur is een was- toiletruimte met wasmachines en drogers. Munten (jetons) uit een automaat in de capitainerie. Mooie steigers met vingersteigers. Tijdens het afmeren werd het weer droog en werd het prachtig weer. 's Middags de omgeving van de haven en Place de Bastille verkend. Wat winkels opgezocht en er bleken zeer veel restaurantjes te zijn, dus dat zit wel snor.

Vandaag een kort maar indrukwekkend stukje van 16 km. 3 draaiurtjes. Via de sluis l'Arsenal stegen we ong 4 meter. Goed geoutilleerde jachthaven met heel veel plaatsen. Prima voorzieningen maar dat mag ook wel. Voor onze boot betalen we € 38,10. Inclusief stroom en water. Wasmachine € 4,50 en droger € 2,30.

Woensdag, 13 juli 2011.

Parijs.

Het weer hield niet over. Zwaar bewolkt en wat winderig, maar het regende niet. Naar het metrostation Bastille gelopen, hier aan de kop van de haven. Bij de ingang staan speciale mensen om de toeristen wegwijs te maken wat betreft het vervoer met de metro. Wij kozen voor een 10 ritten kaart en je kon met je pinpas in een automaat betalen. Er kwamen 10 kaartjes uit rollen. Met zo'n kaartje kan je net zo lang reizen en overstappen als je wilt; als je maar niet

boven de grond komt. Na 1 x overstappen en een zeer snelle tocht door de

donkere Parijse tunnels stapten we uit bij station Abbesses. Dat is in Montmartre en via een mooie route uit het "Marco Polo"-boekje liepen we naar de Sacre Coeur. Het uitzicht over Parijs is prachtig; jammer dat er niet meer zon was. Op het beroemdste kunstenaarspleintje dronken we koffie en keken naar de schilders, tekenaars, silhouetknippers en toeristen. Met de metro naar het bekende koopcentrum La Fayette gereden op de Boulevard Haussmann. Het gebouw van La Fayette-woman is prachtig met z'n enorme koepel en galerijen. Van daaruit naar het Place de la Concorde gelopen. Daar waren ze van alles aan het opbouwen voor TV-uitzendingen. Of dat nu was voor de feestdag morgen van de 14^e Juli of voor de Tour de France weten we niet. Via de Tuileriën kwamen we bij het Louvre. Een enorm gebouw met de bekende moderne ingang, de glazen piramide. Er stond een rij van wel 100 meter die langzaam opschoof. Het was al 14.30 en je hebt al een dag nodig om een klein gedeelte van het museum te kunnen zien, dus wat al die mensen nog wilden gaan bekijken . . . ? Van daar uit langs de Seine in drie kwartier terug gelopen naar de jachthaven. Even bijkomen met een verfrissing want de temperatuur was aardig, zo'n 22°. Later nog even inkopen gedaan bij de Carrefour; we krijgen tenslotte visite en morgen zijn de meeste winkels dicht. 's Avonds perfect gegeten bij een mexicaans restaurant hier naast de haven.

Rustdag

Donderdag, 14 juli 2011.

Parijs.

We waren van plan om eerst even naar de Arc de Triomphe en de Champs Elysée te gaan maar dat plan hebben we laten varen. Het schijnt erg druk te zijn rondom de Arc de Triomphe ivm de grote parade die daar gehouden wordt. De Franse president zal daar wel zijn. Om een uur of 11 kwamen allerlei vliegtuigen over met veel kabaal. We zijn maar met de metro naar de grote begraafplaats Père Lachaise gegaan. Dat is een inmens grote begraafplaats, waar je echt kan verdwalen. Het terrein is erg glooiend en heeft meerdere niveaus. Het was zeer indrukwekkend. Met de metro verder gereisd naar het Quartier Latin. Daar een stadswandeling gevolgd en op een terrasje op een smal straatje een lunch genoten. Via St.Germain des Prés en z'n smalle drukke gezellige straatjes naar het Ile de Cité om de Notre Dame van dicht bij te bekijken. Het voorplein van die kerk stond vol met mensen die in een slang stonden van zeker 100 meter lang. Die wilden allemaal de Notre Dame in. Wij zijn er langs gelopen en via de Pont St. Louis naar het kleinere eiland Ile St. Louis gegaan. Daar waren wat straatbandjes en andere muzikanten. Ook kleine drukke straatjes. Vandaar terug gelopen naar de jachthaven.

Om ongeveer 23.30 kwamen Alfred, Ellen met Lotte en Mathijs aanrijden. We sonden ze boven aan de Boulevard Boudon op te wachten en er was een parkeerplaats ter hoogte van onze boot. Het was fijn elkaar weer te zien sinds ruim een maand. De kids lagen na een uurtje op bed en wij hebben nog tot 01.30 gezellig gezeten met een drankje ed.

Rustdag.

Vrijdag, 15 juli 2011.

Parijs.

Vanochtend om 09.00 Alfred's auto weggereden naar een ondergrondse parkeerplaats aan de overkant van de haven, want van 09.00 tot 19.00 is

parkeergeld verschuldigd en je mag max. 2 uur parkeren. Daarna de bakker bezocht en uitgebreid ontbeten. Met de metro naar de exotische markt in Belleville gereden. Daar over de markt geslenterd. Het is een heel uitgebreide markt met allerlei waren maar heel veel groente en fruit.

In de metro

De Eiffeltoren trok toch wel heel erg en uiteraard met de metro verder gereisd. Uitgestapt bij Trocadero, waar je natuurlijk een prachtig zicht hebt op beroemdste toren van de wereld. Bij de fontein voor het plein Trocadero op het gras gezeten en de meegebrachte lunch gebruikt. We wilden eigenlijk wel de toren in maar toen we de rijen voor de diverse kassa's zagen was het al snel over. Niet normaal hoeveel mensen daar stonden. We vertoefden een tijdje onder de toren en wandelden later naar metrostation Bir-Hakeim. Na 2 snelle ritten waren we weer bij Place de Bastille. Terug in de haven zag ik de "Vrouwe Dirkje" liggen van Ton en Dicky Wilhelm. Zij wonen op hun Tukervlet in Frankrijk en schrijven maandelijks een stuk in het blad Motorboot. 's Avonds aan boot macaroni gegeten.

Rustdag

Zaterdag, 16 juli 2011.

Parijs.

Bij het opstaan: regen; en behoorlijk. Maar tijdens het ontbijt werd het droog. Na het ontbijt de metro genomen (wat moet je anders hè) naar Montmartre. Daar een behoorlijke tijd vertoefd en later doorgelopen naar de voet van Montmartre waar het eveneens beroemde theater "Moulin Rouge" staat. Aan de buitenkant geeft het mij de indruk van een beetje vergane glorie. Het ziet er allemaal wat griezelig uit. Daarna de metro weer in en binnen een mum van tijd stonden we met z'n allen op het Place Charles de Gaulle met de enorme Arc de Triomphe. Via een voetgangerstunnel kom je midden op het immense plein onder de Arc. Aan de ene kant kijk je via de Champs Elysée helemaal naar Place de la Concorde en het Louvre. Aan de andere kant kijk je naar de nieuwe Arc de Triomphe helemaal aan de andere kant van de Seine bij La Défense. Er komen

Arc de Triomphe

12 boulevards en avenues uit op dit plein en het verkeer wordt prima geregeld dmv verkeerslichten. Het is leuk maar wel vermoeiend om de Champs Elysée een stuk af te lopen. Wat een winkels en luxe. Lotte en Mathijs werd het langzamerhand wat teveel maar toen we langs een winkel van Renault en een Gamewinkel liepen, kwam de energie

weer even terug. We doken de duisternis van de metro in en binnen 20 minuten kwamen we op Place de Bastille weer in het zonlicht. We hebben vandaag geen drup regen gehad naar de zon liet zich ook bijna niet zien. Na een half uurtje aan boord begon het weer te regenen tot laat in de avond. Dit was dus wel onze "Lucky Day". Nadat de kids op bed lagen hebben we gezellig zitten kaarten.

Rustdag.

Zondag, 17 juli 2011.

Parijs.

Alfred en ik zijn een bakker gaan zoeken. De meeste bakkers zijn gesloten en een geopende supermarkt had alleen maar verpakt brood. Na veel vragen troffen we er één, een paar honderd meter voorbij Place de Bastille. Na het ontbijt roken we rondom de haven een vrij sterke oliegeur. Bij de sluisdeuren zagen we een behoorlijke laag olie op het water liggen, die zich langzaam door de haven verspreidde. Er was een hydraulische slang van een van de boven deuren geknapt. Er kwam een monteur die de automatische bediening loskoppelde en de handbediening aansloot. Hij had geen onderdelen bij zich. De sluis kon daarna weer gewoon werken, zij het dan dat die ene deur met de hand open en dicht gedraaid moest worden, hetgeen een behoorlijk zwaar karwei was.

Ben benieuwd of we er morgenvroeg goed door kunnen. Om 14.30 zwaaiden we Alfred, Ellen, Lotte en Mathijs hier boven aan de haven weer uit. Zij hadden nog een trip van 5 uur voor de boeg. We konden terugkijken op een leuk en druk weekeinde.

Rustdag.

Maandag, 18 juli 2011.

Port l'Arsenal – Coudray.

Na de bakker even naar de "capitainerie" gelopen om de key in te leveren en te betalen. Meteen afgesproken dat we om 09.00 de sluis namen. Op de Seine weer in de opvaart. Het was zwaar bewolkt en er viel heel ietsjes motregen. Stelde niets voor en het was al snel droog. Langzaam lieten we de drukte van Parijs achter ons. Na een kilometer of 10 zag je op de oevers al veel groen en steeds minder gebouwen. We passeerden sluis Port á l'Anglais en na weer een uurtje het vliegveld Orly. De sluizen hier zijn vrij groot en het schutten gaat langzaam. Na sluis Ablon, waren we om 13.15 bij sluis Evry. Ik had gepland om hier een stop te maken, maar omdat er geen goede plekken waren en het nog vroeg was

besloten we na het schutten maar door te varen. Om 15.00 kwamen we voor sluis Coudray. Hier zijn ze volop aan het werk. Het lijkt erop dat ze een nieuwe stuw met sluis aan het maken zijn. Er was maar één sluis beschikbaar en dat was meteen ook een kwaaië. Hele grove damwanden waar zelfs de grote ballen tussen verdwenen. De sluismeester gebaarde ons om voor de helft van de kolk al vast te maken. Tijdens het stijgen was het lastig de boot in bedwang te houden, maar al met al viel het nog mee. Een paar stootwillen dwars gehangen en met de hand op de juiste plekken gehouden.

Vlak na de sluis zagen we een steiger bij een jachtbedrijfje waar we om 15.45 aan vastmaakten. Het weer werd steeds beter en regelmatig kwam de zon door. Even op dek gezeten en tijdens het eten kwam een vrouw vertellen dat we met zo'n grote boot niet aan deze steiger mochten liggen want deze was verrot en erg zwak. Dat had ik ook wel gezien maar ik vond het nog wel meevallen. We zijn om 19.30 verkast naar een plek 100 m terug, net boven de sluis.

We deden vandaag 39,5 km met 6 motoruren. De 4 sluizen brachten ons 9.30 meter omhoog. Vrije ligplaats bij sluis Coudray. Geen voorzieningen.

Dinsdag, 19 juli 2011.

Coudray – Melun.

Vannacht om een uur of 3-4 hoorden we het al gestaag regenen. Toen we opstonden regende het nog steeds en het zag er ook niet naar uit dat het spoedig droog zou worden. Compleet grijze hemel. We lagen bij de sluis en niet vlak bij de bewoonde wereld. We besloten maar door te varen en hopen dat het onderweg droog zou worden. Om 09.25 maakten we los en ik bleef uiteraard binnen sturen. Er stond gelukkig bijna geen wind. De kleur van het Seine was

Zeer natte dag op de Seine

bijna hetzelfde als de lucht en soms zag je in de verte alleen een grijze muur. Even voor elven maakten we vast voor sluis Vives Eaux. Ze waren net een schip aan het opschutten, dus dat duurde nog wel even. Net toen we binnen mochten varen kwam er een duweenheid achter ons door de bocht. Ik mocht toch als eerste naar binnen en begreep dat ik aan SB voorin moest

vastmaken. Ja, ja, dat Frans valt niet mee en zeker niet door de marifoon. Met onze regenpakken aan; heel gezellig. In Melun zou achter een eiland in de nevengeul een ponton liggen voor de pleziervaart. Daar gekeken maar niets te zien. Terug naar de hoofdkade van Melun en daar konden we vastmaken tussen een vrachtschip en een tot jacht omgebouwd vrachtscheepje. Zeer lage kade; de willen moesten tot in het water hangen. De bolders stonden ver uit elkaar. Voor de voortros moest ik 2 trossen aan elkaar knopen. We liggen bijna onder de grote verkeersbrug van de Route Nationale 6. Waarschijnlijk mindert de beroepsvaart snelheid om de brug te passeren. Dat zou gunstig zijn voor onze willen. Ze kunnen er natuurlijk tussenuit gedrukt worden en op de kade terechtkomen.

Het regent nog steeds met onverminderde hoeveelheid. Het lijkt lichter te worden maar de wens is waarschijnlijk de vader van de gedachte. Te slecht om naar de bakker te gaan. We gaan dus pannenkoeken bakken!

Vandaag 20 km gevaren met 3 motoruren. 1 sluis met een stijging van 3.35 m. Goede ligplaats aan de kade aan de rechteroever, zonder voorzieningen.

Woensdag, 20 juli 2011.

Melun – Moret-sur-Loing

Eerst samen naar de Carrefour gelopen, voor de noodzakelijke boodschappen. Het stokbrood daar deed niet onder voor dat van een echte bakker.

Om 10.15 losgemaakt . De Seine was rustig en het weer was redelijk. In ieder geval droog met zware bewolking. De bruggen van Melun verdwenen langzaam achter ons en de natuur nam langs de oevers weer de overhand. Om 11.05 sluis La Cave en daarna verschenen er langs de oevers prachtige huizen met grote tuinen. We passeerden het stadje Champagne-sur-Seine en lagen om 13.05 voor de sluis Champagne. We werden geschut met 2 vrachtschepen. Kort daarna draaiden we SB uit de Loing op. Het lag er aan beide kanten vol met vrachtschepen en woonboten. Vlak voor de eerste sluis van het Loingkanaal is er aan SB in de bocht een Halte Fluviale. Er waren nog 2 plaatsen vrij. Er liggen prachtige steigers met water en stroom. Een havenmeester komt 's avonds langs.

Moret-sur-Loing

Na de lunch aan boord zijn we het stadje Moret ingelopen. Het is een prachtig en heel oud stadje. Overal zie je historische gebouwen, stadsmuren en torens. Ook veel vakwerkhuizen. Een grote kerk met een heel bijzonder orgel. Door de snelstromende Loing werden er in de oudheid al watermolens gebruikt, waarvan er nog een paar

staan, die natuurlijk gerestaureerd zijn.

De motor draaide 4 uren wat 30,5 km afstand tot gevolg had. In de 2 sluizen bleef de motor draaien want het was af en toe wat ruw. We stegen 6 meter. Liggeld voor een 12 m. boot is € 11,30 inclusief water en stroom.

Donderdag, 21 juli 2011.

Moret-sur-Loing – Montereau Fault Yonne.

Het heeft vannacht de hele nacht geregend. En niet te zuinig. Gelukkig was het omstreeks 08.00 droog, maar het zag eruit alsof het ieder moment weer kon gaan regenen. Gauw naar de bakker gelopen en terug aan boord het schip wat droog gemaakt. Om 09.25 maakten we los. De 2 boten achter ons waren al vertrokken. We vaarden de Loing weer af tot de Seine en net toen we op de splitsing kwamen stortte er weer een forse bui over ons heen. Schuin aan de overkant van de Seine lag de bunkerboot waar we diesel wilden tanken. We hebben eerst maar een kwartiertje liggen drijven tot de bui weg was. Daarna

volgetankt. Er ging 154 liter bij, toevallig net zoveel al de vorige keer in Compiègne. Om 11.20 lagen we voor de laatste Seinesluis, sluis nummer 1 van Varennes. We werden vlot alleen geschut en na een klein half uurtje kwamen we in Monterau waar de Yonne in de Seine uitmondt. We zagen net onder de Yonnebrug door aan de BB-zijde een prachtig drijvend ponton met stroom/water. We maakten vast achter een huurboot, die vannacht ook al bij ons in Moret lag. Het bleken Zwitsers te zijn. Er komt hier veel minder beroepsscheepvaart langs dan dat we de afgelopen dagen gewend waren. De deining valt erg mee. Er werd in andere reisverslagen vermeld dat je hier niet moest gaan liggen vanwege de sterke deining van schepen over de Seine. Nou wij vonden het een goede plek. Een boot hoort af en toe wat te schommelen, toch? Wandeling door het aardige stadje gemaakt en 's avonds heerlijk gegeten bij een Chinees.

Korte trip van 15,8 km met 2 draaiuren. 1 sluis met verval van 2,62 meter. Liggeld was hier € 14,- inclusief stroom en water.

Vrijdag, 22 juli 2011.

Monterau Fault Yonne – Sens

Vandaag een flink stuk voor de boeg met naar zeggen hele lastige sluizen. De meeste sluizen op de Yonne hebben schuine zijkanten zodat je niet tegen een rechte muur kan aanleggen. Als je tegen die schuine wand komt, lig je met het onderwaterschip tegen die muur te bonken. Je kan ook niet bij de bolders, want die staan veel te ver. In sommige van die sluizen zouden drijvende pontons voor de pleziervaart zijn aangelegd, die langs de schuine zijkanten mee omhoog bewegen. Het liefst doen we die sluizen zonder andere schepen, zodat je alle ruimte en tijd hebt. Da's ook de reden dat ik om 07.25 al bij de bakker stond. Om 07.55 losgemaakt onder een bewolkte hemel maar het was droog. Om 08.20 lagen we al voor de eerste sluis, nummer 17 Cannes. Toen ik me meldde bleken we even te moeten wachten op een vrachtschip dat achter ons aankwam. Weg

Sluis in de Yonne

plannetje om alleen te schutten. In overleg met de sluiswachter heb ik dat vrachtschip maar laten gaan en gewacht op de volgende schutting. Bij het

invaren vielen de schuine sluiswanden onmiddellijk op. Je kunt onmogelijk aan de kant komen. Je moet ook niet proberen op een trapje te klauteren want die zijn spekglad. Direct nadat Le Marron de sluisdeuren gepasseerd was gingen ze dicht. De sluiswachter vroeg of hij een lijntje aan moest pakken of dat we in het midden bleven drijven. Dat laatste ging perfect. Zo ver mogelijk achterin blijven. Het was gelukkig bijna windstil en met een beetje gemanooeuvreer met de schroef en boegschroef ging het uitstekend. Coby hoefde helemaal niets te doen. Sluis 16 en 15 waren identiek en gingen ook zeer vlot. De deuren stonden steeds open zodat we zonder te wachten binnen konden varen. Sluis 14 had één rechte wand. Bij sluis 13 kwamen we weer achter de "Albatros" het schip dat we voor hadden gelaten bij de eerste sluis. We gingen nu maar met hem mee naar binnen en zagen een drijvend ponton waar we aan vastmaakten. In sluis 13 lagen wel de glijbanen voor een ponton maar het ponton zelf was er niet. De deuren achter ons sloten half en stopten toen. Stroomstoring. Gebeurde soms wel 4 x op een dag. De sluiswachter moest om de sluis lopen, over de stuw naar de andere kant van de rivier om daar kennelijk iets te resetten. De zon was net goed doorgebroken waardoor het voor hem niet meeviel. Hij deed het grootste stuk nog in looppas ook. Bij het uitvaren hebben we hem een koud blikje Nederlands bier gegeven.

Om 14.25 de laatste sluis voor vandaag, nr. 10 van St.Martin. Daar kon je aangeven hoe laat je morgen weer na Sens verder wilde. Op zater-/zondagen

Vakwerkhuisen in Sens

moet je een serie sluizen van te voren aanvragen. Morgen om 09.00 uur gaan we Sens weer verlaten. Om 15.00 lagen we vast aan de kade van Sens. We moesten vastmaken met aan elkaar geknoopte trossen, want de bolders staan weer eens erg ver uit elkaar.

Beroepsscheepvaart is hier nauwelijks meer. Sens is een vrij grote stad met een enorme grote en oude kathedraal. We zijn daar

binnen geweest en we vonden het indrukwekkend. Een groot gedeelte staat in de steigers die ook indrukwekkend hoog zijn. 's Avonds bij een Indiaas restaurant gegeten.

Na 40,8 km en 7 motoruren waren we in Sens aan de Yonne. 8 sluizen die ons 15.3 meter omhoog brachten. Hier in Sens een gratis kade met ver uit elkaar staande grote bolders. Er staat een stroompaal, maar die was voor ons te ver weg.

Zaterdag, 23 juli 2011.

Sens – Villeneuve-sur-Yonne

Volgens afspraak met de sluiswachter zijn we om 09.00 vertrokken. Een 20 minuten eerder was de Fransman, die iets verderop lag al vertrokken. Hij gooide het hele schema in de war. Toen wij na 8 minuten bij de 1^e sluis kwamen, sluis 9 St.Bond, zagen we de Fransman net de sluis verlaten. De sluiswachter deed de deuren dicht en reed daarna met z'n VNF-autootje weg. Kennelijk om die Fransman verder te helpen. Inmiddels was de Ettie ook achter ons komen liggen. Na een drie kwartier kwam de VNF-man terug en ging ons schutten. Om 09.52 verlieten we de sluis. Deze sluis had een ponton waar wij aan vastmaakten en de Ettie kwam bij ons langzij. De volgende sluis zou de Ettie (18 meter) aan het ponton vastmaken en wij bij hem langzij. Dat werkte goed alleen overal waren lange wachttijden. Er waren zaterdags te weinig mensen waardoor de sluiswachters veel op en neer moesten rijden. Uiteindelijk kwamen we om 12.30 voor sluis 6 van Villeneuve. Afgemeerd want het is lunchpauze. Om 13.30 nog geen beweging. We vermoedden al dat de sluiswachter eerst een andere sluis bediende en daarna naar ons zou komen. En dat klopte. Hij kwam direct naar ons toe en vertelde hoe het zat. Aangezien de sluis nog "hoog" stond wachtte hij

Villeneuve-sur-Yonne

op 3 jachten in de afvaart. Deze passeerden en daarna konden wij pas geschut worden. Om 15.00 verlieten we pas de sluis. Doorvaren naar Joigny, wat ons plan was lieten we maar varen en we stopten achter de Ettie in Villeneuve vlak boven de sluis aan de kade. Het is daar vrij ondiep en ik kon met de kont net niet aan de kant komen.

's Morgens was het weer redelijk maar toen we voor

de laatste sluis lagen te wachten kregen we een onweersbui over ons heen die behoorlijk heftig was. Daarna klaarde het weer op maar een uur later weer een bui en dat is vandaag zo gebleven. Villeneuve ingelopen en we ontdekten (shit), dat we onze grote paraplu bij de Chinees in Montereau hadden laten staan. Hier bij een supermarktje maar een nieuwe gekocht. Zo'n Chinees ding voor € 4,00. Het stadje valt tegen. Wel een grote en heel oude kerk en wat stadspoorten maar de rest vonden we armoedig. We ontdekten wel een bakker die morgen (zondag) open is.

Om 18.00 zijn we uitgenodigd voor een borrel op de Ettie. Een leuk Engels stel; De Ettie is een Engelse kopie van een Luxe Motor. Splinternieuw. Kwam in April van de werf aan de Thames.

Vandaag meer gewacht dan gevaren. We kwamen maar 16.2 km ver. 4 draaiuren. De 4 "schuine" sluizen hadden allemaal pontons en brachten ons 6,61 meter omhoog. Gratis (ondiepe) ligplaats aan de kade zonder voorzieningen.

Zondag, 24 juli 2011.

Villeneuve-sur-Yonne – Migennes.

Samen met de Ettie om 09.00 vertrokken. We hadden afgesproken om 09.30 bij de 1^e sluis te zijn. Het weer was een stuk aangenamer en de hemel was behoorlijk blauw met lichte bewolking. 't Was nog wel fris en er stond meer wind dan de afgelopen dagen. Om 09.35 vaarden we de openstaande sluis in waar we ieder aan een drijvend ponton afmeerden. De sluiswachter was er nog niet

Aan de pontons in de sluis

omdat hij nog bezig was bij sluis 6. Na 10 minuten kwam hij aanrijden met z'n VNF-autootje. De volgende sluis had weer rechte wanden en die daarna weer schuine met 2 pontons. Hier adviseerde de SW dat we goed moesten vastmaken omdat het schutten vrij heftig zou gaan. Met 3 lijnen goed strak vastgezet en dat bleek nodig ook. Ze zetten de ringketten hier met een

lange handel in één keer helemaal open en dat 4 x direct achter elkaar (2 ringketten per deur). Er komt van de boven deuren gewoon een golf de sluis in rollen. Maar goed, alles bleef heel en het werd steeds rustiger naarmate het water steeg. Hier namen we op de pontons ook even afscheid van de bemanning van de Ettie die hier na de sluis in Joigny blijft. Wij gingen uiteraard door en passeerden de laatste 2 sluizen van de Yonne.

Om 13.35 draaiden we BB uit het kanaal van Bourgondië in. Yes, weer een mijlpaal gehaald. Direct al een sluis van 5.13 (omhoog). In de komende weken gaan we 113 sluizen omhoog tot Pouilly en Auxois dan de tunnel van 3,3 km en daarna 76 sluizen omlaag tot St.Jean de Losne. De sluiswachter sprak goed Engels en gaf ons allerlei info. Er schijnt op een bepaalde plek een waterplantenplaag te zijn, die overlast veroorzaakt voor de wierpot (filter in de koelwaterleiding van de motor) maar ook voor de schroef. Nou we zien wel. Hij controleerde ook het nummer van ons vignet. Direct na de sluis is er een verbreding met aan het begin een basis van het verhuurbedrijf "Le Boat". Er lagen wel 15 boten aan de kade. Wij vonden achterin een plaats en met een

Kade Migennes

extra verlengsnoer hadden we ook stroom. Hier en op al meerdere plaatsen hebben ze gewone Franse stopcontacten. Daar zit een aardepen extra bij in en je moet dus een stekker hebben waar een gat in zit, waar die pen in past. De meeste stekkers, met randaarde, zijn al zo. Ik had een verloopstuk

met zo'n stekker en aan de andere kant een blauwe contrastekker. Samen een stukje rondgefietst naar een naburig dorp; daar zou een beroemde kerk staan. Nou we hadden al veel mooiere en grotere kerken gezien. We vonden een bakker vlak bij de boot en hebben nog tot 19.00 aan dek gezeten. Morgen gaan we "echt" aan het kanaal beginnen.

We hebben nu in 47 dagen 1094 kilometer afgelegd. Met Parijs erbij hebben we 10 rustdagen genomen en we passeerden tot nu toe 129 sluizen. Dit getal zal met de 189 sluizen van het Canal de Bourgogne snel oplopen.

Vandaag 28,2 km afgelegd en de motor draaide 5 uren. We passeerden 6 sluizen en gingen 14.5 meter omhoog. We moesten hier bij het kantoortje van "Le Boat" € 4,50 afrekenen, inclusief stroom.

Maandag, 25 juli 2011.

Migennes – St.-Florentin.

Op bed hoorden we het al: regen! We kregen gisteren al hoop dat de regen zou stoppen maar kennelijk nog niet. Om een uur of 9 werd het droog en in de verte zagen we opklaringen. Het schip wat droog gemaakt en om 09.55 maakten we los om de eerste echte vaardag op HET kanaal te gaan maken. De bruggen hebben volgens de kaart en PCNavigo allemaal een doorvaarthoogte van 3.50 meter. Het hoogste punt van onze Cabriokap is 3.55 meter. Het eerste bruggetje stapvoets genomen maar we hadden 40 cm speling. Bij de volgende (sluis)bruggetjes deden we voorzichtig maar steeds ruimte genoeg. Als de marifoonantenne nèt niet de brug raakt dan heeft de kap 5 cm speling. We passeerden 5 sluizen, die allemaal door mensen bediend werden. Vaak zijn het studenten en studentes die op die manier een zakcentje bijverdienen. Bij de

Samen de deuren openen

hoogste sluizen paken ze netjes de trossen aan. Met enkele heb ik geholpen de laatste deur open te draaien. Scheelt de sluiswachter werk en ons tijd. Het kanaal is mooi, veel begroeiing langs de kant, vooral langs de Noordoever. Vaak mooie gezichten op dorpjes met kerken en af en toe een kasteel. Het is behoorlijk smal en bij tegenliggers moet je sterk in snelheid minderen en uitwijken. Vlak aan de kanten liggen grote stenen onder water! De snelheid kan niet boven de 8 km/h want dan trek je kuilen in het water en wordt de hekgolf te groot en stuurt het niet makkelijk meer. De laatste sluis van vandaag, die van St. Florentin wordt direct gevolgd een aquaduct. Het riviertje de Armanche gaat hier onder het Kanaal van Bourgondië door en stroomt daarna in het riviertje Armaçon. Deze Armaçon loopt kilometers langs het kanaal van Bourgondië. Ze hebben vroeger dit kanaal natuurlijk vlak langs de bedding van dat riviertje gegraven. Om 14.10 lagen we vast aan een graswal in St.-Florentin en later zijn we naar de overkant verhaald omdat we dan langer in de zon lagen. Met de fiets het stadje bezocht. Is mooi gelegen op een behoorlijke heuvel en af en toe moesten we lopen omdat het te steil werd. De van bouw en

model erg afwijkende kerk is gebouwd tussen 1500 en 1640, dus da's aardig oud. Prachtige glas-in-lood ramen. In een kleine supermarkt, een alimentation, wat boodschappen gedaan en met een volle rugzak terug gefietst. 's Avonds in de zon op het AD gebarbecued. Nu, 20.45, nog steeds behoorlijk blauw met wat sluierbewolking. Zou het dan toch goed komen?

Vandaag een kort stukkie van 18,7 km met 3 draaiuren. 5 spitsensluizen. Nog 108 opgaande sluizen te gaan. Er is hier een jachthaven, maar die ligt vol. Aan de kade was nog plaats en er waren stroomkasten, maar daar moet je stijf met de kont, haaks tegen de wal aanmeren met aan de voorkant géén bevestiging. Zo meren al de huurboten af. Wij verkozen de graswal zonder voorzieningen.

Dinsdag, 26 juli 2011.

St.-Florentin – Tonnerre.

Het begon vandaag weer zwaar bewolkt maar gaande de dag werd het steeds zonniger. We vertrokken wat vroeger om om 09.00 bij de eerste sluis te zijn hetgeen prima lukte. Alle sluizen die we vandaag deden stonden aan onze kant open waardoor we zonder oponthoud binnen konden varen. Overal stond een vriendelijke sluiswachter klaar die de trossen aannam. Er drijven veel losse waterplanten in het water. Soms vaar je door hele plakken planten heen. Iedere dag de wierpot schoonmaken is hier een must. We hebben gehoord dat het nog veel erger gaat worden. Er zijn stukken dichtgegroeid met draderige planten die om de schroefas gaan zitten. Voor ons ligt een zeilboot uit Vlissingen die van de andere kant kwam. Die man was bezig al zwemmend met z'n voeten de schroef vrij van planten te maken. Hij had een stok met een tuinzaagje eraan gefabriceerd die hij ook regelmatig gebruikte. Nou, leuke vooruitzichten.

Na 12 sluizen maakten we om 14.15 vast aan de kade van Tonnerre. Hier staan stroomkasten en waterkranen. We fietsen naar de stad en het was weer zo'n

Wasplaats Fosse Dionne

stadje met vakwerkhuisen en hele oude gebouwen. We bezochten de beroemde wasplaats "Fosse Dionne", gebouwd in 1758. Iedere stad of dorp hier in de Bourgondië had vroeger zo'n wasplaats. Het was tevens een ontmoetingsplaats van de vrouwen. Vaak gebruikte men een natuurlijke bron om de wasplaats te voeden en soms werd een riviertje of zelfs het kanaal er naar toe geleid. De Fosse Dionne is de mooiste en best gerestaureerde uit de omgeving. Hij heeft een bron die van heel diep schijnt te komen. Er waren nu arbeiders bezig om de overvloedige waterplanten te verwijderen. Het water is kraakhelder. De kerk St. Pierre, die boven op de berg gebouwd is, is ook weer heel apart. De kerkbanken zijn een soort boxen met deurtjes en de andere zitplaatsen zijn rijk beeldhouwd en hebben klapzittingen. Volgens de havenmeester gaat het weer iedere dag beter worden.

We hebben het sluisenritme aardig te pakken. We haalden 25,7 km in 6 draaiuren en passeerden 12 sluizen. Goede ligplaats aan de kade, voor € 8,40 incl. stroom en water. De watertank maar weer vol gedaan.

Woensdag, 27 juli 2011.

Tonnerre – Lézinnes.

Vanochtend kalm aan gedaan. De blauwe plekken in de lucht werden al snel weer kleiner maar zo te zien gaat het vandaag niet regenen. Om 09.50 vertrokken we van de kade van Tonnerre. De eerste sluizen stonden keurig open maar af en toe zat er een tegenligger in de weg waardoor we moesten wachten. Maar het ging toch aardig vlot. Toen we de allereerste sluis invoeren zag ik aan de marifoonantenne dat deze lang niet onder de sluisbrug door kon. Hard achteruit geslagen en op tijd tot stilstand gekomen. Snel de kap achterover laten kantelen en de sluis in. Het had weinig gescheeld of we hadden schade gevaren. Het blijft opletten dus bij de bruggetjes. Na 6 sluizen meerden we om 12.15 af in Tanlay. 2 hotelboten hadden de hele kade zowat inbeslaggenomen, maar aan de

overkant was een nieuwe kade met grote ringen. Aan de haven was een klein restaurantje waar ze een dagmenu serveerden voor € 12.-. We hebben heerlijk gegeten: salade, tagliatelle, dessert en koffie na. Ook zat er een karafje wijn bij.

Kasteel Tanlay

Daarna de omgeving wat verkend op de fiets. Het grote kasteel was aardig. We hebben het alleen van buiten gezien. Nog een stukje door de heuvels gefietst maar veel was er hier niet te zien. Om 14.50 maakten we maar weer los om nog "een paar sluizen te doen". We passeerden er nog 5 en maakten voor vandaag om 17.20 definitief vast aan een mooie kade in

Lézinnes. Er is een grasveld met bomen en picknickbanken. Deze kade zie je niet als je de sluis uitkomt. Je ziet wel de oude grote kade aan BB, maar daar zijn geen bolders, wel een paar ringen. Iets verder aan BB achter een grote boom ligt deze kade. 't Was een tip van de sluiswachter. Aan boord een Franse avondmaaltijd genoten: stokbrood, worsten, kazen, wijn en nog wat lekkere dingen. Coby heeft de schipper weer een knipbeurt gegeven. Ze vergat het kleinste opzetstukje waardoor ik nu net zo kaal ben als Alfred. Ach, het wordt toch warm

Vandaag 20,7 km afgelegd in 5 draaiuren. 11 sluizen. Hier in Lézinnes geen voorzieningen maar een heerlijk rustig landelijk plekje.

Donderdag, 28 juli 2011.

Lézinnes – Cry-sur-Armançon.

't Was fris op het fietsje naar de bakker en de zon was nergens te zien. Om 08.55 losgemaakt en spoedig lagen we in de 1e sluis. Het landschap wordt steeds mooier. De glooiende heuvels met graanvelden worden afgewisseld door velden zonnebloemen en geploegde akkers. Ook komen er kalksteen rotsformaties en bossen. We zagen een ree kort bij het kanaal, die toen hij ons zag snel de benen nam naar de bosrand. Na 5 sluizen maakten we in Ancy-le-Franc vast aan een klein steigertje en met de kop vlak bij de wal. We lagen op de grond. Met de fiets naar het dorp waar markt was. Vlak bij begon het te regenen en we kwamen bij

Château de Ancy-le-Franc

de parkeerplaats van het beroemde kasteel aldaar om te schuilen. We besloten maar eens een bezoek te brengen aan dit in de 16^e eeuw gebouwde kasteel. De gehele 1^e etage is voor het publiek opengesteld en is in de loop der jaren in volle glorie gerestaureerd. Er zijn veel oorspronkelijke onderdelen te zien. Wat een

luxue en een overdaad. Tijdens ons bezoek barstte er een enorme bui los. Alleen

onze fietsjes werden nat. Toen we de markt over wilden lopen waren ze alles net aan het afbreken. Op veel sluizen worden plaatselijke dingen verkocht. Fruit, wijn, jam, honing ed. Bij een Nederlandse die in het sluiswachtershuisje van sluis 82 Argenteuil woonde, kochten we een potje jam en honing met noten. Om 13.10 weer vertrokken en na 6 sluizen meerden we af aan een graswal, weer met de bodem in de modder, in Cry-sur-Armançon. Dit dorp stelt niets voor. Er zijn geen winkels, wel een barretje/restaurantje en natuurlijk een lavoir (wasplaats) die vervallen was en droog stond. We liggen midden in de natuur en je hoort hier niets Vanmiddag diverse buitjes gehad maar nu met het eten aan boord komt de zon tevoorschijn. Zoals iedere dag hier de wierpot weer schoongemaakt. Dat moet je heel goed bijhouden met al die losse waterplanten in dit kanaal.

We haalden 23,9 km met 5 draaiuren. In totaal werden we door 11 sluizen omhoog gebracht. Mooie ligplaats met picknickbanken. Jammer dat het havenkommetje vol gegroeid is met planten en veel te ondiep is. Geen stroom/water.

Vrijdag, 29 juli 2011.

Cry-sur-Armançon – Montbard.

De 1^e sluis vandaag volgens afspraak om 09.00 gedaan. Bij de 2^e sluis, nr. 72 was niemand aanwezig. Rond gekeken maar in de verste verte geen sluiswachter te bekennen. Tegen de zin van Coby zelf maar de deuren gesloten en aan de andere kant de rinketten opengedraaid. Bij het verlaten van de sluis nog steeds geen sluiswachter gezien. De volgende sluis stond hoog, dus de deuren voor ons waren dicht. Ruim van te voren vastgemaakt en net toen ik naar de sluis wilde lopen kwamen er twee jongens aan wandelen die later de sluiswachters bleken te zijn. Ze wachtten op een boot van de andere kant. Later bleek het een miscommunicatie te zijn. De boot waarop ze wachtten waren wij. Alleen de vaarrichting was verkeerd.

Om 11.55 schutten we in sluis 68 en omdat de pauze ingaat meerden we af bij St.Remy waar we een bakker vlak bij vonden. Geluncht met een vers stokbroodje. Daarna deden we nog 3 sluizen en om 14.00 maakten we vast in de jachthaven van Montbard. Ze hadden hier 2 goede brede vingersteigers met diep water. Een capitainerie en stroomkasten en waterkranen.

Na een uurtje zijn we naar de VVV gefietst en de route gevraagd naar de Abdijs van Fontenay. We kregen een kaartje mee en na een mooie fietstocht van ongeveer 6-7 km kwamen we bij de abdij aan. Met de bouw van het klooster is in 1139 begonnen. Tussen de 12^e en de 15^e eeuw verbleven er 200 monniken. Tijdens de Franse Revolutie leefden er nog maar 12 monniken in Fontenay. We doorliepen de abdij met een Nederlandse verklaring.

Abdij van Fontenay

Zeer de moeite waard om een bezoekje te brengen. Het is prima te befietzen. Op de terugweg kwamen we

langs een Lidl en daar meteen wat broodnodige dingen gekocht. Morgen om 09.00 weer de sluis hier besproken. We gaan samen met een Nederlandse zeilboot met een stel uit Wijk aan Zee.

Een korte ruk van 15 km; 4 uurtjes motorren. 9 sluizen waarvan we er een helemaal zelf bedienden. Prima aanlegplaatsen in Montbard met stroom en water. Havengeld € 15,- incl. alles.

Zaterdag, 30 juli 2011.

Montbard – Venarey les Laumes.

Om 09.00 wilde ik, zoals afgesproken, als eerste de sluis invaren, omdat een kleinere zeilboot, de "Alcyone", beter achteraan in de sluis kan vastmaken ivm het wild binnenstromende water. Voor de 2^e keer had ik gelukkig op tijd in de gaten dat deze 1^e brug te laag voor ons was. Ze hadden aan de onderkant een leiding aan de brug gemonteerd! Snel de kap naar beneden en gelukkig zonder schade de sluis in. Wil en Theo maakten achter ons vast. Het was aardig weer met nog veel bewolking. Er waren ook heel wat blauwe stukken. Voorbij sluis 59 liep onze snelheid ineens terug van een kleine 8 km tot 5,5 en later zelfs 4,5. Het bleek in dit kanaalpand erg ondiep te zijn. Achter de boot kwamen zand/modderkolken omhoog. Rustig aan gedaan en na sluis 58 was er hetzelfde probleem. Gelukkig werd het na 57 beter. In dat volgende pand zagen we ook een waterplantenmaaier liggen. Een speciaal vaartuig dat de overdadige plantengroei moet tegengaan. Het pand en de volgende waren inderdaad schoon. Bij sluis 56 zei men ons dat we niet aan de sluizenketting vanaf 55 konden beginnen ivm personeelstekort. Morgenochtend om 09.00 gaat het wel, dus vastmaken bij een haventje van Venarey les Laumes. Het grootste gedeelte van deze haven wordt in beslaggenomen door de vloot van de verhuurder Nicols (Engels). Er liggen hier zeker 15 schepen. In de loop van de middag zagen we er 4 met nieuwe huurders vertrekken in de richting waar wij vandaan kwamen. Een flink stuk in de omgeving gefietst. Het stadje hier is niks bijzonders. Er zijn veel fiets- en wandelroutes uitgezet en je ziet hier ook veel mensen wandelen en fietsen. Wil en Theo bij ons aan boord uitgenodigd voor een borreltje; heel gezellig. Mooie wolkenloze avond.

Een stuk van 13,5 km met 4 draaiuren gedaan. 9 sluizen samen met de "Alcyone" uit Wijk aan Zee. Goede haven hier met stroom en water. Niemand kwam langs voor havengeld.

Zondag, 31 juli 2011.

Venarey les Laumes – Marigny-sur-Cahouët.

Volgens afspraak samen met de "Alcyone" om 09.00 bij de eerste sluis nr: 55. Het weer belooft mooi te worden. Het was weer mistig maar de mist trok vrij snel op. We kregen een leuk meisje mee als sluiswachter, die met haar brommertje ons de gehele dag begeleidde. In de sluis klom ik meestal op de wal om de ene achterdeur te sluiten. Het sluiswachtertje was er dan inmiddels ook weer, sloot de deur aan haar kant en ging de rinketten opendraaien. Theo draaide de laatste bovendeur open. We deden de sluizen gemiddeld in 10 a 12 minuten inclusief in-uitvaren.

Om 12 uur hadden we er 14 gehad en in sluis 41 maakten we vast voor de pauze. We gaven onze begeleidster allebei € 10,- en omdat het zo warm werd af en toe een koud blikje Cola. Er waren hier ook 3 kanaalpanden, "biefs" zoals de Fransen zeggen, met een veel te laag waterniveau. Het stond wel 50 cm lager.

Er loopt een paard op de sluis

Langzaam varen en in het midden blijven was de oplossing. 's Middags deden we nog 15 sluizen. Op één ervan liep een paard dat heel graag aangehaald wilde worden. Bij sluis 27 namen we afscheid van "ons" sluismeisje.

Om 16.20 meerden we af aan een graswal bij het dorp Marigny-sur-Cahouët. Na een borrel op de Alcyone en een snelle macaronimaaltijd hebben we wat rondgefietst. Het dorp is niets maar de omgeving is prachtig.

In 6 draaiuren van de Volvo legden we slechts 10,4 km af. Dat lijkt niet veel maar er zaten 29 sluizen in en da's behoorlijk veel. Er is hier geen stroom of water maar de plek is mooi met picknickbanken onder de bomen en wat afvalcontainers.

Maandag, 1 augustus 2011.

Marigny-sur-Cahouët – Pont Royal.

De enige bakker hier is vanochtend gesloten. Maar we hebben crackers en toast genoeg. Om 08.45 lagen we al in de sluis en even later kwam een sluiswachter vertellen dat ze moeilijkheden hadden met de studenten die de sluizen bemannen. Om 09.20 kwam hij terug met een jongen en een meisje die direct les kregen in het bedienen van een sluis. Met onze hulp ging het allemaal wel. Na enkele sluizen kwam er een "echte" sluiswachter die de rest van de reis naar Pont Royal bij ons bleef. Hij werkte tijdens de pauze gewoon door en om 13.30 maakten we, samen met de Alcyone, vast aan een prachtige kade met grasveld. Stroom/waterpalen aanwezig. Het was hier ook meer dan voldoende diep aan de kant, wat we niet vaak meemaakten. Het dorp Pont Royal doet zijn naam geen eer aan. Je kunt niet eens van een dorp spreken. Hier staan maar 5 huizen en een gesloten restaurant. Dus ook geen bakker. De dichtstbijzijnde is minstens 7 km ver; morgen dus weer toast en crackers.

Het is inmiddels erg warm geworden. Ik heb nog even in het kanaal gezwommen wat werkelijk heerlijk was. 's Avonds aan dek gebarbecued.

Met 4 draaiuren legden we 11,6 km af. Er lagen 13 sluizen in dat stuk. Hier goede en mooie ligplaats met water en stroom. Overnachting met stroom kost € 3,- en met stroom en water € 6,- Schepen boven de 12 meter betalen € 0,50 meer.

Dinsdag, 2 augustus 2011.

Pont Royal – Pouilly-en-Auxois

Vandaag kleindochter Lotte jarig. Om 08.45 al even gebeld. Ze lagen met hun zeilboot in Workum.

Toen we met de Alcyone in de 1^e sluis lagen kwam de sluiswachter vertellen dat er bij de tunnel problemen waren. Op last van de politie was het hele stuk tussen de beide sluisen 1 inclusief de tunnel verboden gebied. Wat er aan de hand was wist hij ook niet. Wanneer de stremming zou worden opgeheven was ook onbekend. Nou we zullen wel zien waar het schip strand. Voorbij sluis 13 kregen we een stuk van ruim 10 km zonder sluisen wat voor dit gebied uitzonderlijk was. Dit pand is overigens behoorlijk ondiep, ongeveer 1.40 á 1.50 meter. Bij sluis 7 stonden een paar Belgen en die hadden gehoord dat er mogelijk iemand verdronken was in het tunnelgebied. We moesten vastmaken net buiten sluis 7; dat was de enige plek waar het aan de kant voldoende diep was. We lagen er heel rustig. Omdat we nog steeds geen brood hadden zijn we op de fiets naar Pouilly gereden waar een grote supermarkt is. We namen het hoognodige mee ook voor de bemanning van de Alcyone.

Om 14.10 kwam een sluiswachter op z'n brommertje vertellen dat de stremming opgeheven was. We zijn onmiddellijk doorgegaan en de laatste 6 sluisen gingen erg vlot. Om 15.15 lagen we vast aan de kade van Pouilly. In de laatste sluis werden onze reddingvesten en de boordverlichting gecontroleerd. We kregen een papier met instructies hoe je te gedragen bij de tunneldoortocht. Wij blijven een extra dag in Pouilly liggen en spraken af dat we donderdag om 09.00 door de tunnel wilden. Donderdagmorgen kunnen we om 09.00 bij sluis 1 (hier pal naast de havenkom) een portofoon en een doortochtvergunning halen. Deze moeten bij sluis 1 aan de andere kant van de tunnel weer worden ingeleverd.

's Avonds hebben we gezellig gegeten met Wil en Theo van de Alcyone in restaurantje "Le Sporting" in het dorp. Zij gaan morgen door. Coby heeft alle was weer weggevoerd in de capitainerie.

We haalden vandaag 17,8 km in 4 draaiuren. 13 sluisen brachten ons de laatste keer omhoog. Hierna gaan we weer zakken. Hier in Pouilly is een mooie kade en een groot plein waar het redelijk druk is met fietsers en wandelaars. Een vrij drukke weg loopt er achterlangs. Goede voorzieningen in de capitainerie en we betalen voor ligplaats inclusief stroom € 3,- per nacht. We betaalden gelijk maar 2 x de wasmachine en 2 x de droger. Ieder € 4,- per keer.

Woensdag, 3 augustus 2011

Pouilly-en-Auxois.

de wal gezet en er een modern, bijzonder dak overheen gebouwd. De meeste buizen waarvan het dak is opgebouwd zijn kartonnen kokers. De andere van aluminium.

Vanmorgen de Alcyone uitgezwaaid. Ik ben op de fiets naar de tunnelingang gegaan en heb wat foto's gemaakt van hun tunnelinvaart.

Hier aan de haven staat de oude tunneltrekboot. Hij trok zichzelf via een ketting op de bodem door de tunnel heen, met een aantal boten op sleeptouw. Ze hebben dat ding in de 60er jaren op

Omdat de supermarkt hier vlak bij is hebben we eerst weer inkopen gedaan. We namen het winkelwagentje mee naar de boot waardoor we flink wat zware zaken konden meenemen, zoals flessen en blikjes (bier). Na de lunch hebben we een flink stuk door de omgeving gefietst. We hebben het hele tracé van de tunnel afgelegd. Een klein stukje daarvan is niet meer mogelijk, daar is tegenwoordig een snelweg overheen gelegd, waardoor je om moet fietsen. We fietsten naar Créancey door een heerlijke landelijke omgeving. Graan, mais, koeien, boerderijen alles verspreid over de glooiende heuvels. In Créancey vonden we onder een pruimenboom heerlijke zoete kleine pruimen. Vandaar naar Escommes waar de Zuidelijke tunnelingang is. Boven op het tunneltracé zie je om de zoveel meter grote gemetselde ontluuchtingskokers, die afgedekt zijn met zware roosters. Het weer zat vandaag niet mee. Zwaar bewolkt; later in de middag enkele buitjes.

Rustdag.

Donderdag, 4 augustus 2011.

Pouilly-en-Auxois – Pont d'Ouche.

Ne vers brood bij de supermarkt gehaald te hebben, door naar de sluis waar ik een portofoon met een doorvaartvergunning ophaalde. Het weer was bewolkt. Direct losgemaakt en als eerste de tunnel in. Achter ons zou nog een Fransman komen maar die had nog steeds niet losgemaakt toen wij al uit het zicht van de haven waren. Vanuit de verte lijkt de ingang heel klein maar hoe dichter je nadert hoe goter hij wordt. Er is verlichting aangebracht maar die werkt niet! En in een tunnel van 3.3 km lengte zie je de uitgang nauwelijks. Het is er echt stikdonker. De boordlichten geven wel wat licht maar om goed koers te houden moet je je wel op de wanden en het tunneldak kunnen oriënteren. Coby hield het grote zoeklicht in de verte en wat op de waterlijn gericht. Tunnel is hoog genoeg maar als je wat te veel naar de kanten komt heb je kans dat de ramen van de stuurstand de wanden raken. Maar door geconcentreerd blijven sturen waren we vlot, na 33 minuten, weer in het zonlicht. Na 2 km is de eerste sluis die ons weer laat zakken om uiteindelijk bij St.Jean de Losne op het niveau van de Saône uit te komen. Maar dat duurt nog even.

We hebben een uur liggen wachten op die Fransman en toen hij eindelijk de sluis naderde ging hij aanleggen in het haventje daar. Het sluispersoneel was kwaad en boden ons excuses aan voor het lange wachten. Vervolgens werden we alleen geschut en we kregen een ploeg van 6 man mee waardoor het zeer vlot ging. Om 11.50 maakten we vast voor de lunch aan een mooie kade in Vandenesse. Daarna ging het weer door en om 15.40 meerden we af in het jachthaventje van Pont d'Ouche. Naast de Alcyone. We werden hartelijk verwelkomt en we maakten er weer een gezellige middag en avond van. Het haventje wordt gerund door een gezellige dikke Engelse vrouw, Bryony. Ze heeft er een heel klein winkeltje en een restaurantje met terrasjes. Da's allemaal echt Frans. Het ziet er niet uit maar 't is heel gezellig, gemoedelijk en het eten smaakt lekker en is goedkoop. Na de maaltijd met z'n vieren tot laat bij ons aan boord gezeten.

Vandaag 17 km, 6 draaiuren en 18 sluizen. Liggeld in kleine maar goede jachthaven € 6,50 inclusief alles. De vingersteigers zijn wat kort maar het vormde geen probleem.

Vrijdag, 5 augustus 2011.

Pont d'Ouche – Fleurey-sur-Ouche.

Vanochtend zoals gewoonlijk op tijd afgevaaren zodat we even voor 09.00 voor de 1e sluis (nr. 20) lagen. We werden uitgezwaard door de bemanning van de Alcyone. Zij laten de boot daar 3 weken liggen en gaan straks met de taxi naar Dijon. En dan met de TGV naar Parijs en Amsterdam. Ze betalen in de jachthaven bij Bryony slechts € 1,50 per dag, zonder stroom en water. Da's natuurlijk goed te doen. We reizen vandaag samen met een oude Nederlandse platbodem met een Engels stel.

We hielden pauze in sluis 30 en de sluismeesteres begon om 12.45 al weer te draaien. De platbodem bleef in Gissey achter en wij gingen alleen door.

Bij sluis 39,40 en de laatste, 41, kregen we een hevige bui over ons heen. De beide sluiswachters, een jongen en een meisje, waren tot hun huid doorweekt. Bij sluis 40 kwam een andere sluiswachter regenkleding brengen maar toen was het te laat. Om 16.40 maakten we vast aan een graswal in het dorp Fleurey-sur-Ouche. De Ouche is een riviertje dat net zoals eerder de Armançon, vlak langs het kanaal loopt met mooi helder water en het barst van de vis. Er is een bakker dus morgen eindelijk weer vers brood. De zon brak weer door en het was heet op het achterdek. We hebben tot laat aan dek gezeten en een rust . . .

Vandaag 25 km met 7 draaiuren. 22 sluizen in een vlot tempo. Hier een mooie damwand met graswal maar geen voorzieningen. Bakker op 300 meter. Ook 3 restaurants.

Zaterdag, 6 augustus 2011.

Fleurey-sur-Ouche – Dijon.

We vertrokken om even voor negenen waardoor we op tijd voor de 1^e sluis, nr:42 lagen. Bewolkt weer met aangename temperatuur. Geen wind. Om 10.00 lagen we voor sluis 48. We hadden gehoord dat de nieuwe sluiswachter omhoog kwam met 2 boten. Wachten maar. Na een half uur zagen we een brommertje komen en een Belgisch jacht. Nadat zij omhoog geschut waren konden wij naar binnen. Om 11.50 erdoor. Het begon te regenen. Suis 49 haalden we net voor de pauze en voor sluis 50 maakten we vast in Plombières. Weer droog. Om 13.00 weer in de sluis. Het werd steeds drukker langs de kanten. Veel meer fietsers,

Vakwerk in Dijon

wandelaars en skeelers. Het jaagpad is hier geasfalteerd. Om 14.45 knoopten we ons vast aan een veel te korte vingersteiger in de haven van Dijon. Het kwakkelde wat maar na een uur kregen we een echte hoosbui over ons heen. Daarna zijn we met paraplu de stad ingegaan. Prachtige oude stad met veel middeleeuwse gebouwen en heel veel toeristen. We aten op een gezellig plein, wat bij zonnig

weer nog veel gezelliger zou zijn geweest. Op de terugweg haalden we wat lekkers voor bij de koffie.

We haalden 15,1 km in 5 draaiuren met 13 sluizen. Aardige jachthaven in het zuidelijke gedeelte van de grote havenkom. De rest is gereserveerd voor hotelboten ed. Aan de Oostkant van het kanaal is een lange kade met voldoende bolders, echter zonder voorzieningen. Jachthaven heeft ong. 12 korte vingersteigers, maar met de kont naar achteren gaat het prima. Veel stroom- en waterpunten. Toiletgebouw is een puinhoop. Er was brand geweest. Havengeld € 10,90 + een soort toeristenbelasting á € 0,40.

Zondag, 7 augustus 2011.

Dijon - Longecourt.

's Morgens eerst een wandelrondje gemaakt rondom de haven. Bij de sluiswachterster afgesproken dat we morgen om 09.00 wilden vertrekken; geen probleem. Ik kwam aan de praat met de schipperse van een Nederlandse fietsvakantieboot. Zij hadden óók voor morgenochtend 09.00 de sluis besproken samen met een Franse hotelpeniche. Dat wordt dus niks. Om even voor tien vertrokken een paar Duitsers met een huurboot, die we al eerder gezien hadden. Bij de sluiswachterster maar doorgegeven dat we niet morgenvroeg maar vanmiddag om 13.00 gaat vertrekken.

Na de koffie weer door Dijon gewandeld. Nu volgden we de Uiltjesroute, die langs alle bijzonderheden en mooie plekjes door de binnenstad voerde. Op de trottoirs zijn kleine messing driehoekjes met de afbeelding van een kerkuil aangebracht die je moet volgen. Heel handig. Er zijn erg veel vakwerkhuisen, paleizen, kerken, torens ed.

Om 13.00 lagen we weer voor de sluis nr: 55 en na een vlotte reis maakten we om 17.30 vast aan een graswal vlak voor sluis 69 in Longecourt. In het dorp is ook hier niet veel te beleven maar ze hebben hier wel een aardig kasteel dat in particuliere handen is.

Vandaag 15,7 gevaren met 5 draaiuren. We namen 14 sluizen. Hier geen voorzieningen maar een hele rustige plek, waar we met de kont niet aan de kant kunnen komen. Gewoon schuin met de kop tegen de wal. Er komen toch geen schepen langs.

Maandag, 8 augustus 2011.

Longecourt – St. Jean de Losne.

We lagen vanochtend behoorlijk op de bodem. Kennelijk hebben de sluiswachters

De laatste sluis

het peil van dit kanaalpand laten zakken, vermoedelijk om het volgende pand wat te verhogen. Met veel moeite kwamen we los en konden we de sluis invaren. Het ging weer vlot en bij de één na laatste sluis hoorden we van de sluiswachter dat er verderop een Lidl vlak aan het water was. We meerden daar om 12.45 af

en kwamen weer met 3 volle tassen terug aan

boord. Om 13.30 begonnen we aan het allerlaatste stukje Kanaal van

Bourgondië. In de sluis nr: 76 moesten we een klein kwartiertje wachten op de huurboot met 6 Duitsers waar we gisteren ook al mee gesproken hadden. Om 14.10 kwamen we op de Saône en hebben we vanaf Migennes, het begin van het kanaal van Bourgondië, 189 sluizen gehad. 5 minuten later lagen we aan de bunkersteiger. Bleek dat ze pauze hadden tot 15.00. We besloten maar te wachten en daarna niet meer door te varen maar hier in de jachthaven te blijven. Na 192 liter getankt te hebben meerden we af in de jachthaven "H2O" van St. Jean de Losne. Volgens m'n berekeningen hadden we 280 liter moeten tanken. We hebben langzaam gevaren en al de tijd dat we in de sluizen lagen liep de Volvo stationair en gebruikte hij natuurlijk heel weinig. Het gemiddelde verbruik na deze tankbeurt was 2,3 liter per uur. Da's heel weinig. Van onze Engelse burens hoorden we dat het kanaal van de Vogezen gestremd was. Dat is onze geplande route terug. Da's balen. Gauw maar eens verifiëren. Het VNF-kantoortje hier bleek gesloten ivm vakantie en de sluiswachter hier wist van niets. De nieuwste stremmingen van PCNavigo gedownload en ja hoor direct een scherm met een extra waarschuwing. Volledig gestremd tot 29 augustus 2011. Voor geïnteresseerden:

<http://www.schuttevaer.nl/nieuws/actueel/nid16096-canal-des-vosges-dicht-voor-te-brede-spitsen.html>

Da's een streep door de rekening. De kaarten erbij en een andere route gezocht. Er zijn 2 opties. Hier vlak bij op de Saône rechts af via het kanaal van de Rhône naar de Rijn, naar de Rijn en dan de Rijn afzakken naar huis. De andere optie is hier een dag verder links af het kanaal van Champagne op. Dat laatste besloten we maar te doen. Het kanaal is 224 km lang met 114 sluizen. Hoe we van Vitry-le-François verder gaan zien we nog wel. Dus morgen maar één dag op de Saône. Later het dorp even ingelopen. Het is voor een dorpje wel aardig. Kleine straatjes rondom de kerk. Een paar winkels en een grote supermarkt. De bakker voor morgenochtend hebben we gevonden. Er is een aardige boulevard met prachtig zicht op de Saône en de grote brug.

Vandaag slechts 14 km afgelegd in 3 draaiuren en 8 sluizen. Er is een mooie moderne bunkersteiger met dieselolie en benzine. De jachthaven is goed geoutilleerd en heeft een winkel in watersportartikelen.

Dinsdag, 9 augustus 2011.

St. Jean de Losne – Oisilly.

Om 09.00 uit de jachthaven vertrokken met een zoals gewoonlijk bewolkte hemel. Op de Saône zagen we een jacht aan de bunkersteiger liggen en een tweede was al rondjes varende aan het wachten. Maar goed dat we gisteren toch bijna een uur gewacht hadden om te tanken. Wij vaarden vlot door en eindelijk kon de Volvo Penta weer eens wat meer toeren maken. Hij heeft sinds 25 juli, dus zo'n 15 dagen met niet meer dan 1600 toeren gedraaid. Nu ging de gashandel langzaam naar de 2400 omw/m. Snelheid ongeveer 10.5 km/h. Er stond 1 á 1,5 km stroom tegen. De Saône is een mooie brede rivier. Hij lijkt wat op onze Maas maar op sommige plaatsen is er veel begroeiing langs de wal. Hier en daar zijn onbevaarbare stukken afgesneden dmv een stukje recht kanaal met een sluis. We hadden vandaag 3 van die stukken, dus 3 sluizen op de Saône. Kort na de 3^e sluis, nr: 18, is het begin van het "Canal de la Marne a la Saône". En daar gaan we dan weer: 43 sluizen omhoog tot de tunnel van Balesmes en dan weer 71 sluizen naar beneden tot Vitry-le-François.

Bij de eerste, sluis 43 moesten we uit een soort automaat een afstandbediening nemen. Je drukt op een knop en je krijgt verbinding met de centrale. Naam en lengte boot opgeven en dan valt het zendertje in een houdertje. Het ging prima, alles werkte perfect. Soms heb je de zender niet nodig, dan staat er een radardetector aan de kant. Anders staat er een bord dat aangeeft dat je op de zendknop moet drukken. Vlak voor sluis 38 maakten we om 16.35 vast aan een

natuurlijk stukje graswal. Het dorpje heet hier Oisilly en bestaat uit een paar huizen en natuurlijk een oude Lavoir (wasplaats). Na enige tijd kwam een buurvrouw met dochter en hond langs. Ze woont hier pal aan het kanaal. Er bleek zelfs geen bakker te zijn. De dichtstbijzijnde is 5,5 km verderop. Later kwam haar man vertellen dat die bakker morgen dicht was en hij had een half stokbrood bij zich uit hun diepvries. Kijk zo zijn de Fransen nou ook weer.

We legden 52 km af in 8 motordraaiuren. We zijn weer 8 keer omhoog gebracht. Hier liggen we volledig in de natuur maar er staat wel een watertappunt.

Woensdag, 10 augustus 2011.

Oisilly – Piépape.

Om 08.30 kwam al een Belgisch jacht voorbij dat voor ons de sluis in ging. Wij startten 09.00 en konden natuurlijk zo invaren omdat ik op tijd m'n zendertje gebruikte. Natuurlijk moeten alle sluizen eerst worden omgezet omdat die Belg voor ons zit en dat kost tijd. Net boven sluis 34 kwam ons een Duits vrachtschip tegemoet. Heel rustig passeren dan gaat het goed. Later kwamen er nog 2 waaronder een Nederlander. Bij sluis 33 lag het Belgische jacht te wachten. Storing; ze hadden al via de intercom gebeld en een VNF-man was onderweg. Na een kwartiertje konden we verder en we bleven samen met de Belgen reizen. De rest van de sluizen ging aardig vlot. De automatische detectie werd soms geregeld dmv ons zendertje en dan weer dmv een radarpaal aan de kant. Toen we nog alleen schutten maakten we niet eens meer vast. Je kon gemakkelijk in het midden blijven drijven. Het schutten omhoog verliep erg soepel. Later met ons tweeën in de sluis maakten we maar weer (losjes) vast op de middenbolder voor de zekerheid. Het kanaal is erg mooi, behoorlijk diep en bijna overal goede

beschoeiingen. Uitzicht erg afwisselend en mooi. Alleen ligt het grotendeels "in de middle of nowhere". Af

en toe passeer je een dorpje, waar je nagenoeg niets van ziet. Er is ook niets te doen en bijna nergens zijn er winkels, zoals een bakker. Van een sluiswachter hoorden we dat bij Piépape, tussen sluis 12 en 11, een bakker is. Omdat het weer prachtig was en het met de Belgen lekker vlot ging vaarden we lang

door en haalden net voor 19.00 uur de laatste sluis 12. Net onder sluis 12 is ook nog een aanlegplaats met afvalbakken en picknicktafels. Om 18.55 maakten we vast aan een paar dikke bomen.

Telefoon- en internetverbinding is hier af en toe een probleem. Op m'n telefoon 1 of 2 streepjes verbindingsterkte en met m'n Vodafone dongle kreeg ik geen goed werkende internetverbinding.

Vandaag een lange ruk van 42 km en 10 draaiuren. We haalden 27 sluizen. Hier net onder sluis 12 is een prachtige aanlegplaats met afvalbakken en picknicktafels. 500 meter van het dorpje Piépape.

Donderdag, 11 augustus 2011.

Piépape – Langres.

Om 08.00 losgemaakt en achter de Belgische "Wikel" aangegaan. Het was nog fris en er hing een mist over het water. De zon was volop aanwezig maar zat meestal achter de hoge bomen van het kanaal. Alle schuttingen verliepen vlot. Bij sluis 2 zagen we een vrachtschip hoog in de sluis liggen. We passeerden dat schip zonder problemen. Om 10.15 lagen we in sluis 1, de laatste voor de tunnel van Balesmes. We kregen wat informatie en moesten vlak na de sluis vastmaken. Als we de tunnel konden invaren zouden ze ons een seintje geven. Na een uur kwam er een Engels stel met een mooie Smelnekruiser achter ons liggen. Later kwam er nog een Duits stel met een Pedrokruiser bij. Er was kennelijk een misverstand want het 2,5 uur wachten bleek bijna 5 uur te worden.

Tunnel van Balesmes 4,82 km

We konden verder om 15.15. Deze tunnel was goed verlicht en ook hoger. We hadden de kap plat gegooid maar dat was niet echt nodig. De tunnel is 4,82 km lang en we deden er precies 37 minuten over. Nu begonnen de sluizen weer bij 1 te tellen en gaan we zakken. Voorbij sluis 2 is de plaats Langres met een lange mooie kade. Gezien het tijdstip meerden we hier om 17.30 af. Langres is de

moeite waard om te bezoeken en we zaten in dubio om hier morgen een extra dag te blijven. We zaten aan een borrel bij Sandy en Nick van de Smelne achter ons en Nick had het weerbericht van Langres op z'n laptop. Morgen regen, dus een dag hier blijven om te fietsen doen we waarschijnlijk niet. Om 20.00 snel maar een paar pannenkoeken gebakken met een kop soep. Het dorp of stadje Langres is te ver en te steil om even naar een bakker te zoeken.

Vandaag door het lange wachten maar een klein eindje opgeschoten. 21 km in 4 draaiuren. We pakten 13 sluizen. Hier een mooie kade met deels te weinig bolders. Mooie stroom/waterkasten maar de stroom werkt niet, wat regelmatig gebeurt. Water is gewoon aanwezig.

Vrijdag, 12 augustus 2011.

Langres – Chaumont.

Redelijk weer. Bewolking met af en toe de zon. We vertrokken om 08.45 samen met de Duitse "Waterle". Sluis 3 was automatisch en de volgende waren allemaal handbediend. Er reden weer een paar sluiswachters (studenten) mee op hun brommertjes. Ineens kwam er weer eens een vrachtschip om een bocht. Het schutten verliep prima. De "Waterle" maakte voorin vast en wij bleven achterin gewoon drijven. Alleen bij sluizen waar ik kon helpen met de deuren en rinketten, maakte Coby losjes vast. Toen we in sluis 5 lagen hoorde en zag ik een bakkerswagen in het dorp staan. Vlug van boord en 2 stokbroden gekocht. Om 14.30 begon het te regenen en dat hield zo'n 2 uurtjes aan. Om 17.00 maakten we vast aan een damwand met gras in Chaumont. De kade met stroom- en waterkasten lag vol en enkele schepen zelfs dubbel.

Na zo'n lange vaardag zijn de accu's weer goed vol dus ook geen noodzaak om aan de stroom te liggen. Stofzuigen we morgen wel. De schipper van een rondvaartbootje kwam ons vertellen dat een beweegbare brug, 3 sluizen voorbij Joinville, waar we morgen heen willen, defect was en dat deze morgen mogelijk gerepareerd gaat worden. Die bruggen hier zijn ongeveer 1 meter hoog, dus als de defecte brug niet kan draaien is het kanaal gestremd. Maar da's pas voor Zondag. Net toen we met de fietsen weg wilden begon het te regenen. Maar aan boord gebleven. Later nog een flink stuk gewandeld.

Deze dag weer een behoorlijk stuk van 38,9 km in 9 draaiuren. Ook verslonden we 22 sluizen. Er is hier een aardige kade maar die ligt vol, vooral met grote oude Nederlandse schepen in Engels of Amerikaans bezit. Ook een flink aantal campers maken hier gebruik van stroom en water.

Zaterdag, 13 augustus 2011.

Chaumont – Donjeux.

Normale tijd vertrokken en samen met een oude Nederlandse platbodem van een Amerikaans echtpaar de eerste sluis in, nr 25. Het schutten verliep aardig, zij het dat die Amerikaan wat achterbleef en vrij langzaam de sluizen inging. Opnieuw gingen studenten met hun brommertjes met ons mee. De meeste sluizen stonden zo hoog dat er bijna geen kademuur overbleef waardoor de stootwillen er heel gemakkelijk tussenuit konden gaan. Ik bleef maar zoveel mogelijk in het midden liggen zonder vast te maken. Het waaide gelukkig niet of nauwelijks; dat scheelde wel. De Amerikaan bleef in Fronceles liggen waarna wij verder alleen reisden. Van hier af waren de sluizen weer geheel automatisch en moesten we het zendertje weer gebruiken. Het viel ons op dat dit kanaal toch anders is als het kanaal van Bourgondië. Er zijn minder waterplanten, het is veel dieper (wel

2.50 meter), beter onderhouden beschoeiingen, al het sluispersoneel draagt zwemvestjes. Recent onderhoud is zichtbaar en nieuwe sluishuisjes zijn in aanbouw. Er zijn minder plaatsen aanwezig waar je inkopen kunt doen. Om 15.20 lagen we in sluis 38. De deuren gingen achter ons niet dicht. Na een kwartier en van alles geprobeerd te hebben, maar op de meldknop bij de sluis gedrukt. Storing doorgegeven en men stuurde iemand. Na nog een poosje wachten gebruikte ik het zendertje nog een keer en waarachtig de deuren gingen dicht. Ook het water begon te zakken. Inmiddels kwam de VNF-man. Na het

zakken gingen we ook direct weer omhoog. Daarna weer omlaag en het proces was volgens de VNF weer gereset. De onderste deuren gingen open en we konden na een ruim half uur verder. We maakten na sluis 40 vast bij de Halte pique-nique van Donjeux. Een aardige kade met bolders, stroom-waterkasten en er was in het midden nog net

een plek vrij. Gefietst in de dorpen Donjeux en Rouvray en gezocht naar winkels: helaas geen winkels maar we zagen wel een trouwpartij.

Vandaag 38 km in 8 draaiuren afgelegd. 16 sluizen waarvan ongeveer de helft geautomatiseerd. Goede kade met stroom, water en bolders. Alles gratis.

Zondag, 14 augustus 2011.

Donjeux – Joinville.

Om even voor 09.00 lagen we voor de sluis nr: 41. De lichten op de sluis brandden nog niet en precies om 09.00 uur ging het rode licht aan. Met het zendertje activeerden we het groene licht en we schutten vlot. Bij sluis 42 brandde ook nog geen lichten maar da's een slecht teken. Toen we vlak bij waren zag ik al een VNF-auto aankomen. Kennelijk was de storing al opgevallen. Nadat de lichten een paar keer aan en uit waren gegaan konden we schutten. De VNF-man had echter een onprettig bericht. De ophaalbrug bij sluis 52 was defect. Omdat het morgen, de 15^e augustus en dus een nationale feestdag is, wordt er dinsdag pas iets aan gedaan!

We dachten eerst dat dat diezelfde brug was waarover we al gehoord hadden, maar later hoorden we dat er nu een 2^e brug defect was. Om 10.30 waren we bij de kade van Joinville waar de Duitse Waterle en de Nederlandse Jan van Gent lagen. Het is een aardige kade, gratis, maar voor stroom betaal je € 2,- per 55 minuten!! Water € 2,- per 10 minuten. Hoe bedenken ze het!

De Duitser was net aan het losmaken en ging verhalen naar 400 meter verderop. Wij zijn met hem meegevaren. Daar was een mooie steiger met stroom. Het wordt beheerd door de eigenaar van een "gite" (pension-B&B). Je betaalt per verbruik. 1 euro per kwh. Hij nam de meterstand op. We krijgen hier door de bomen net geen contact met de Astra satelliet. De boot steeds een paar meter verhaald en weer geprobeerd zonder resultaat. Jammer dan.

Het is volledig bewolkt weer en af en toe miezert het. We zijn naar het dorp gefietst en vonden 2 bakkers die op zondag open waren. Ook een pizzeria waar het helemaal vol was. Vanavond maar eens gaan proberen. Er is een Lidl en een

andere supermarkt. Joinville is een aardig stadje met veel winkels en de Marne stroomt er dwars doorheen. Toen we 's-avonds naar de pizzeria wilden fietsen begon het te regenen en het zag er naar uit dat het voorlopig niet droog zou worden. Coby bakte de 2 laatste karbonades maar en wat aardappelen. Overigens ook heerlijk.

Vandaag noodgedwongen maar een korte trip. 10,8 km en 2 draaiuren. 4 sluizen. Mooie privésteiger met bolders en stroom. Wasmachine mag gebruikt worden.

Maandag, 15 augustus 2011.

Joinville.

Joinville de Marne

Feestdag in Frankrijk. Het heeft vannacht vrij lang geregend maar 's morgens was het droog en langzaam klaarde het op. Na de koffie wat in de buurt gefietst. We kwamen bij een grote rommelmarkt en hebben er wat rondgelopen. Je kon het zo gek niet bedenken of het lag daar wel, hoofdzakelijk oude zooi. In het midden een draaimolen met wat eettenten. Ook nog een

stukje langs het kanaal gefietst tot het volgende dorp. Uiteraard alles gesloten.

Rustdag.

Dinsdag, 16 augustus 2011.

Joinville – Curel.

Eerst inkopen gedaan bij de hier op loopafstand gelegen supermarkt. Nu kunnen we als het moet weer een paar dagen in het wild liggen.

Een VNF-man kwam vertellen dat de kapotte brug "peut-être" vandaag gerepareerd zou worden, maar het kon ook morgen zijn. Daar heb je natuurlijk niets aan. We, de Duitse "Waterle" en wij besloten maar door te varen en ons te voegen bij de andere schepen die verderop moeten liggen. Er zijn zeker 3 jachten en ook 3 "peniches". Vanmorgen vroeg kwam de 3^e peniche nl. langzaam

Stroom van de VNF Sluis 48

langs varen in de richting van de defecte brug. We kwamen tot sluis 48. Daar moesten we vlak voor vastmaken. Ze willen in ieder kanaalpand ongeveer 2 boten hebben zodat niet alles op een kluitje komt te liggen. Dat geeft moeilijkheden als de stremming wordt opgeheven. Wolfgang van de Waterle sprak op z'n

Duits met de VNF-man en omdat hij dringend walstroom nodig heeft (defecte dynamo), kreeg hij het voor elkaar om stroom van de VNF te mogen gebruiken. Wij konden samen schutten en direct onder de sluis vastmaken. Het snoer van de Duitser mocht via het raam van het kleine sluishuisje in het stopcontact. Via mijn haspel konden we beiden van de stroom gebruik maken. Het was inmiddels erg warm geworden. Het dorp Curel ingewandeld; er is niets bijzonders, behoudens dat er een aardig riviertje dwars doorheen loopt. Daarna heerlijk in de zon gezeten en 's avonds gebarbecued op het achterdek. Later nog bij ons op dek een borreltje gedronken met Karin en Wolfgang.

Vandaag een poging ondernomen om wat dichterbij te komen en maar een kort stukje kunnen afleggen. 7,8 km in 2 draaiurtjes. Na de 4^e sluis moesten we vastmaken en kregen stroom van de VNF.

Woensdag, 17 augustus 2011.

Curel

Na de koffie op de fietsen gesprongen en langs het kanaal naar de probleembrug gefietst. Het is prachtig fietsen langs het kanaal over het oude jaagpad. De paden zijn tegenwoordig heel veel geasfalteerd. Het weer is prima en het is hier zo'n 30°. Ze bleken een noodreparatie te hebben verricht waardoor er alvast wat peniches konden worden doorgelaten. Van de andere kant kwamen er 4 en aan deze kant lagen er 3. Mogelijk gaan die 3 ook door. Morgen zouden de "plecanciers" kunnen varen! We zijn benieuwd want we zijn in Frankrijk Op de terugweg een terrasje gepikt. Verder lekker rustig aan gedaan en van de zon genoten.

Rustdag.

Donderdag, 18 augustus 2011.

Curel – Orconte.

09.00 kwam de sluismeester vertellen dat we om 09.30 vertrekken konden. Om 09.45 lagen we samen met de "Waterle" in de 1^e sluis van vandaag nr. 49. Het weer was aardig met nog veel bewolking maar al snel werd het helemaal blauw en warm. We kwamen langs de plaatsen waar gisteren nog 3 peniches en 2 jachten lagen, maar alles was nu leeg. We kregen alleen af en toe tegenliggers waaronder een geladen peniche. Af en toe ontstond er een storing in een sluis maar die werden meestal snel verholpen. Totdat we bij sluis 63 kwamen. Na melden kregen we rood-groen. We zagen dat er een 20-tal kinderen in de sluis aan het zwemmen waren. Ze waren zeer baldadig en even later ging de sluis op dubbel rood. Buiten bedrijf dus. Gebeld met de VNF en het duurde zeker 25 minuten voordat er iemand kwam. Volgens de sluismeester was dit een groot probleem. De gendarmerie probeerde er al wat aan te doen, maar als ze kwamen waren die kinderen natuurlijk al weg. Er bleek naast de sluis een woonwagenkamp te staan, vandaar

Om 18.15 door de laatste sluis, nr 65 en we meerden af aan de Halte Fluviale van Orconte. Water moesten we halen uit een kraan met een drukknopsysteem, die je dus ingedrukt moest houden. Gelukkig zat er al een tie-ripje omheen waarmee de knop ingedrukt kon blijven. Ik was ook blij met m'n pas gekochte waterdiefje. Hiermee kon ik tenminste een goed Gardenapunt maken. Stroompunten waren er niet genoeg. Ik deed dus maar samen met Wolfgang van de Waterle met één stopcontact. De ligplaats zelf is wel mooi. Je ligt onder grote kastanjabomen.

Vandaag een flink stuk van 41,1 km met 9 motoruren. Ondanks wat storingen deden we toch 17 sluizen. Liggeld hier € 8,- incl. water en stroom.

Vrijdag, 19 augustus 2011.

Orconte – St. Germain la Ville.

Vanmorgen op de gewone tijd samen met de "Waterle" afgevaren. We startten bij sluis 66 waar we vlak voor lagen. Toen we sluis 68 uitvaardten hoorden we dat er bij 69 een stroomstoring was. Inderdaad bij 69 zagen we om 10.20 geen lichten branden. We maakten vast en genoten van de zon, die er inmiddels aardig was doorgekomen. De Duitsers fietsen naar Vitry om een nieuwe dynamo te bemachtigen. 11.40 konden we door en we gingen alleen want de Duitsers waren nog niet terug. Ongeveer 13.00 namen we de laatste sluis 71 van dit kanaal. In Vitry-le-François komen drie kanalen bij elkaar. Er liggen een aantal oude vrachtschepen en er zijn droogdokken en scheepvaartbedrijven. Om 13.20 draaiden we "Canal Latérale à la Marne" op. We kwamen achter een Frans echtpaar met een mooie Pikmeerkruiser. Hier worden de sluizen bediend door aan een boven het water hangende stang te draaien. Bij de eerste sluis, nr 1, reageerde het groene licht niet dus maakten we vast. De Fransman had al gebeld en binnen 10 minuten was er een auto van de VNF en het probleem werd opgelost. Net voor sluis 4 gingen de Fransen aan de kant en waren we weer alleen. Het draaien aan de stang leverde ook hier geen groen licht op. De Fransman belde voor ons de Centraalpost en ze stuurden iemand. Dat duurde dit keer 45 minuten. Wij stopten ermee om 17.20 net boven sluis 7 en maakten vast aan een silokade voor een Franse peniche. Na een half uurtje kwam de Waterle er ook aan maar zij gingen nog een stukje verder. Ze hadden geen dynamo kunnen bemachtigen.

In het dorp bleek geen restaurantje te zijn en overigens, behoudens een bakker, ook geen andere winkels.

Toch een stuk gedaan van 36 km met 7 motoruren. 12 sluizen lieten ons steeds verder zakken. Hier geen voorzieningen maar wel weer heerlijk rustig.

Zaterdag, 20 augustus 2011.

St. Germain la Ville – Reims.

Draaistangbediening

Vandaag wilden we tot Sillery komen. Ongeveer 10 km voor Reims. Daar zou een rustige jachthaven zijn. Als we de volgende morgen dan om 08.00 zouden vertrekken waren we ongeveer 10.30 in Reims en konden we de stad bezoeken. Maar het is een flinke afstand en we besloten om 07.00 te vertrekken. Net toen we los wilden maken zag ik al vlak bij een peniche aankomen die ook de sluis

van 07.00 wilde hebben. Dus maar wachten tot hij gesloten was. Bleek dat de

sluis niet werkte op zijn oproepen met het zendertje en ik zag hem bellen. Na een 10 minuten werkte de sluis toch. Wij maakten om 07.20 los en activeerden de sluis. Daarna ging het voorspoedig. Het was nog wel koud en er hing mist op het water. De zon kwam nog niet achter de hoge bomen van het kanaal uit. Bij sluis 9 in Chalons-en-Champagne zagen we de Waterle al weer klaar liggen, die ook net de peniche had voorgelaten. Wij schutten maar weer samen. Gelukkig was de peniche leeg en had hij een behoorlijke snelheid zodat wij geen last van hem hadden. Voorbij sluis 11 draaiden we bij Condé, om 12.20 SB uit het Canal de l'Aisne a la Marne op. Direct om de bocht een draaistang midden boven het kanaal om de sluis te activeren. Daarna sluis 24 in. We gaan weer omhoog tot en met sluis 17. Dit is een sluizenketting. Alleen de 1e activeren en de ene sluis

Tunnel van Mont de Billy

activeert daarna de volgende. Je moet daartussen nergens stoppen. Daarna de tunnel van Mont de Billy. Een 2,3 km lange, goed verlichte en ruime tunnel. Zodra je binnen vaart springt de verlichting en de ventilatie aan. We passeerden de jachthaven van Sillery, ons eigenlijke doel, maar er was weinig of geen plaats en besloten maar met de

Waterle door te varen naar Reims. Het zou wel krap worden want de sluizen stoppen er op dit kanaal om 18.00 mee. Beetje hogere snelheid en de sluizen van Reims bereikten we om 17.35. Sluis 12 en 11 gingen goed en om 17.58 lagen we voor de laatste sluis nr 10. Deze laatste drie vormen ook een ketting en hij zou automatisch op groen moeten gaan. Helaas om 18.00 gingen alle lichten uit en was het afgelopen. Achter deze sluis was de jachthaven met stroom ed. Jammer dan. Vastmaken aan een graswal vlak voor de sluis. We zochten een Chinees in de buurt op en namen beiden een ti-pan gerecht (plat-chaud). Later hebben we nog geborreld bij Karin en Wolfgang op de Waterle.

Vandaag een lange dag gemaakt. Te lang eigenlijk, maar het weer was perfect. Boven de 30 graden. Een stuk van 60,7 km in 10 draaiuren. Graswal zonder faciliteiten en uiteraard gratis.

Zondag, 21 augustus 2011.

Reims

Wolfgang was met de hond naar de bakker gelopen en bracht voor ons brood mee. We gingen samen om 09.00 door sluis 10 en namen daarna afscheid. De Waterle ging door en wij stopten na enkele honderden meters bij de jachthaven van Reims. We hadden gisteren al gezien dat er plek was. Een steiger verder lag een huurboot met een Duits stel. Zij hadden ook een huisdier aan boord: een VARKEN. Om 09.35 lagen we al weer vast. Eerst maar naar een supermarkt gefietst. Een Fronprix was op zondagmorgen geopend. Vooral de sappen, bieren, fruit en melk moesten worden aangevuld. Gisteren ontdekten we dat het laatste getankte water erg vies smaakte. Chloor en Norit. Het was niet te drinken en de koffie smaakte ook naar Norit. Begonnen met leeg pompen en we hebben allebei

Kathedraal van Reims

flink lang gedoucht. Net na de middag waren de tanks al voor drie kwart leeg en zijn we de stad ingegaan. Reims is een prachtige, hele oude stad met als hoogtepunt de beroemde kathedraal Notre Dame. Het is een erg imposant bouwwerk. Ook hier veel toeristen van allerlei nationaliteiten. Vooral veel

Japanners. De kerk is van binnen ook heel

indrukwekkend. Het was bewolkt weer, maar de temperatuur was hoog, zeker 30 °. Een ijsje bracht verkoeling en later streken we neer op een terras op een druk plein, bezaaid met terrassen. Terug aan boord de watertanks verder geleegd en later gevuld met 1000 liter vers water zonder smaakje. In het vervolg eerst goed proeven!

De zon kwam steeds beter door en de temperatuur op het achterdek was ruim boven de 35 °. We zagen een Indiaas restaurant en dat maakte de keus wat met het eten te doen gemakkelijk. Hoeft Coby in deze hitte ook niet te koken. Die Duitsers met het varken zaten toevallig op het kleine terrasje van dat restaurant, met dat varken tussen hen in op een kleedje; wij zijn maar binnen gaan zitten. 's Avonds naar de Kathedraal gelopen. Om 22.00 begon daar een lichtshow op de voorkant van de kathedraal. Het was de moeite waard.

Rustdag

Maandag, 22 augustus 2011.

Reims- Asfeld.

Om 07.55 losgemaakt. Het had even tevoren heel licht geregend, maar de bewolking was aan het oplossen. Temperatuur redelijk. We verlieten Reims en al snel vaarden we door het industriegebied. Er lagen vele spitsen langs de kant. Veel staalindustrie en maalfabrieken voor veevoeders en andere graanproducten. Om 09.15 draaiden we aan de bedieningsstang voor de 1^e sluis, nr 9 Coursy. Wat later kwam de zon goed door en werd het weer heet. Even voor 12.00 verlieten we sluis 1 en tevens het Canal de l'Aisne a la Marne. SB uit en we waren in het Canal Laterale de l'Aisne. De 2 sluizen hier gingen erg vlot en we gaan weer omhoog. Na 18 kilometer gaat dit kanaal over bij sluis 14 (Vieux-lès-Asfeld) in het Canal des Ardennes. Het kanaal is vrij mal en loopt volledig door de natuur. Je hebt vaak weinig zicht ivm dichte begroeiing. Op enig moment zagen we een ree voor onze boot overzwemmen. We waren bang dat hij niet aan de kant kon komen maar dat lukte hem prima en met z'n witte staartje hupte hij het bos in. We hadden eerder al een dode ree in het water zien drijven. Ook zie je regelmatig dode konijnen drijven. Er zijn hier veel te weinig wildtrapjes in het water. Om 14.45 maakten we in Asfeld vast aan een kade met bolders en gras. Er is alleen een vuilnisbak. Na een half uurtje ben ik de motorolie van de Volvo gaan ververset. Dat had eigenlijk al veel eerder moeten gebeuren. De motor heeft inmiddels al ruim 300 draaiuren gemaakt. Tevens de keerkoppelingolie bijgevuld, de schroefassmering aangevuld en ander klein onderhoud. Het was

Kerk van Asfeld

eigenlijk te heet maar na afloop heerlijk een duik overboord genomen (via de zwemtrap natuurlijk). Na het eten nog even naar het dorp Asfeld gefietst. Het is een wat grotere plaats maar een bakker vonden we niet. Wel een supermarktje "Shopi". Wel

bijzonder is de kerk van Asfeld. Deze is ontworpen door de bekende architect François Romain en gebouwd tussen 1680 en 1685.

Deze dag legden we 44,6 km af met 8 draaiuren. We passeerden 12 sluizen en de laatste 3 brachten ons weer omhoog. Hier een aardige kade maar geen voorzieningen.

Dinsdag, 23 augustus 2011.

Asfeld – Rethel.

Om 08.30 naar de Shopi gelopen maar die bleek gewoon nog gesloten. Brood uit de diepvries voor noodgevallen kwam nu goed van pas. Lekker rustig aan gedaan en om 09.25 losgemaakt. Het was al warm, zo'n 23 °. Om 09.45 lagen we in de 1^e sluis van vandaag, nr 13. Nee ondanks het nummer ging alles uitstekend en vlot. We gaan nog steeds omhoog en we maken ook al lang niet meer vast. Gewoon midden in de sluis blijven liggen. Het schutten gaat erg rustig doch wel vlot. Het kanaal van de Ardennen (Canal des Ardennes) is op dit traject erg natuurlijk. Dwars door de bossen en het slingert aardig. Je hebt niet het gevoel dat je op een kanaal vaart. Het lijkt wel een rivier, maar de l'Aisne stroomt hier toch echt naast het kanaal. Om 12.15 lagen we in de laatste sluis, nr 10. Een bakker kwam in z'n autootje aanrijden. Diverse mensen kwamen erop af en Coby ook maar even van boord gegaan. Een lekkere verse baquet. Om 12.35 lagen we aan de stroom aan een aardige kade hier in Rethel. Eerst een tijd in de zon zitten luieren. Het was binnen en buiten 34°. Later in de middag naar de Intermarchée gefietst voor de nodige (fris)dranken en andere zaken. Ja met die hitte gaat er aardig wat door. Binnen in die supermarkten is het heerlijk koel en je zou bijna voor je plezier gaan winkelen. Daarna de stad gaan verkennen. Een aardige stad maar we vonden er niets bijzonders. Het gemeentehuis en de kerk waren toch wel bijzondere gebouwen. Hoe klein een stadje of dorp ook is, een gemeentehuis, "Marie", vind je er altijd. Ook een postkantoor is zo'n gebouw dat je altijd tegenkomt. 's Avonds op achterdek gebarbecued met o.a. karbonaden en 2 verse sardientjes van de Intermarchée.

Vandaag dus rustig aan gedaan en slechts 21,3 km in 3 draaiuren. Ook passeerden we slechts 4 sluizen. Het is hier dus redelijk vlak. In Rethel een

goede kade met stroom/waterkasten. Liggeld € 5,- incl stroom en water en € 3,- alleen liggeld.

Woensdag, 24 augustus 2011.

Rethel – Rilly-sur-Aisne.

Zoals meestal weer een ritje naar de bakker en daarna om 08.45 losgemaakt. Het weer was prima en het was al warm. Al snel de 1^e sluis van vandaag, nr 9 Rethel. Vlak voor de sluis kwamen we een geladen Nederlandse spits uit Maastricht tegen. Ik had niet verwacht dat op dit Canal des Ardennes nog vrachtschepen zouden varen. Dus toch!

Om 11.35 passeerden we Attigny met een mooie kade met goede afmeermogelijkheden. Stroom en water zag ik niet. We besloten door te varen en zo ver mogelijk vlak voor het begin van de sluizentrap vast te maken. We vonden ongeveer 500 meter voor de eerste sluis van die serie, nr. 27, een graswal aan SB net onder de spoorbrug van Rilly door. Het was diep genoeg. Jammer genoeg was de lucht gaan betrekken en inmiddels regende het ook al.

Barrage van Rilly-sur-Aisne.

Maar achter die buien klaarde het al weer op. We gaan nog steeds met de sluizen naar boven. Iedere sluis moet je hier bedienen dmv een draaistang boven het water. Het werkt tot heden probleemloos. Ook het schutten gaat plezierig en snel. Het water komt de sluiskolk niet in via de schuiven in de bovendeuuren

maar via een buizenstelsel via de bodem en of de

zijwanden onder water. Daarom heb je bijna geen stroming in de kolk en kun je dus prima in het midden blijven liggen zonder vast te maken. Even tot voorin varen, waar de laatste serie steeds de bedieningsstangen zitten; Coby duwt de stang omhoog en langzaam terug laten zakken tot in het midden.

We fietsen naar de sluis en bekeken de barrage in de l'Aisne die pal naast de sluis ligt. Die barrages (stuwdammen) zijn heel oud en ze werken op precies dezelfde manier als de barrages die in 1830 gebruikt werden. Er zit een vertikaal stalen geraamte dwars in de rivier waartegen men zware balken en planken plaats zodat het water er niet meer door kan. De meeste planken zijn kleine planken "planchettes" genaamd. De grote planken noemen ze "aiguilles". Door planchettes te verwijderen kan men een grotere hoeveelheid water doorlaten.

Op advies van de sluiswachter zijn we verhaald van de spoorbrug naar een plek vlak voor de sluis. Hier bovenop de wal staan appel- en

pruimenbomen. We plukten en raapten een emmer appels en maakten appelmoes. Ook staat er nu een schaal pruimen op tafel.

Vandaag weer een klein afstandje van 23,2 km gedaan met 5 sluizen. We liggen volledig in het wild zonder voorzieningen.

Donderdag, 25 augustus 2011.

Rilly-sur-Aisne – Le Chesne.

We zorgden dat we even voor 09.00 in de sluis lagen. De eerste van een sluizenketting van 27 stuks. Het wordt hier ook wel een sluizentrap genoemd omdat ze zo kort na elkaar liggen. Maar bij een sluizentrap is de deur van de ene sluis gelijk de deur van de volgende sluis enz. Een mooi voorbeeld is de 7 voudige sluizentrap van Fort Williams in Schotland. Het is eigenlijk een grote sluis die je in 7 etappes moet doen. Hier liggen dus 27 afzonderlijke sluizen op 9 km.

We hadden gehoord van de sluiswachter dat een mobiele bakker om 09.00 bij de sluis zou zijn. Bleek 10.00 te zijn dus dan maar geen vers brood. Deze sluis 27 en de volgende nr 26, zijn bemand en de rest is volledig automatisch. Het enige dat je moet doen is als je binnen ligt de blauwe stang omhoog drukken.

Marifoon afstemmen op kanaal 20, want daar kunnen storingen gemeld worden. Maar alles ging goed en we waren blij dat we helemaal alleen waren; lekker vlot. Ook hier hoeft je niet vast te maken. Het (op)schutten verloopt heel soepel. We waren om 13.00 al in de laatste sluis nr. 1. Hier kregen we een afstandbediening voor de volgende serie sluizen. Onder de bruggen van Le Chesne, waar het kanaal erg smal is, zijn aan beide zijden korte inhammen. Daar is ook stroom en water maar helaas er lagen 4 boten en dus vol. Voorbij de bruggen is aan SB en kade met graswal. Daar meerden we om 13.25 af. We lagen achter die boot die in Reims ook naast ons lag, die met dat varken. Bij het vastmaken begon het te regenen en dat duurde een uurtje.

Vandaag een erg kort stukje van 10,9 km maar met 27 sluizen. Ongeveer 4 draaiuren van de Volvo. De plaatsen met stroom en water waren bezet en wij hadden alleen maar een kade met gras.

Vrijdag, 26 augustus 2011.

Le Chesne – Lumes (aan de Maas).

Om 09.00 vertrokken. Het weer was niet mooi. Zwaar bewolkt maar gelukkig droog. Om 09.45 kregen we een hevige bui op onze pet. Tijdens die bui naderden we de 1^e sluis nr. 1. We hadden met de afstandsbediening deze sluis geactiveerd en het licht ging op groen-rood, dus prima. We lieten ons uitdrijven en vlak bij de sluis sprong deze ineens op dubbel rood, dus niet meer prima,

maar storing. De regen was wat minder geworden en ik ben naar de sluis gelopen en via de intercom om hulp gevraagd. Na een half uur kwam er een VNF-meisje. De andere sluizen werkten prima maar het weer werkte niet mee. Steeds weer buien. Om 12.45 passeerden we een korte tunnel met direct daarachter sluis 4 die al openstond. Er doorheen kwam een haakse bocht met daarachter direct sluis 3 die ook openstond. Voor de bediening is die tunnel en die 2 sluizen één geheel. We passeerden Pont á Bar waar het aan beide zijden

Tunnel van Saint Aignan (200 m)

druk was met afgemeerde schepen. Er is daar ook een scheepsbedrijf en een botenverhuurbedrijf. Er is overigens geen dorp oid. Na de sluis van Pont á Bar komt de laatste sluis van het Ardennenkanaal. Bij nadering zagen we dat deze ook op dubbel rood stond. Gebeld en het zelfde VNF-meisje kwam ons helpen, deze keer met 10 minuten. Op de Maas BB uit en wat

meer gas erop tot zo'n 12 km/h. Na de iets grotere sluis nr 40 van Dom-le-Mesnil (48.3 x 5.7 m) maakten we vast aan een mooie steiger met water te Lumes. Het was niet meer droog geweest. Boot gereinigd en watertanks gevuld. Om ongeveer 17.00 hield het op met regenen.

Deze dag haalden we 37,3 km en de Volvo draaide 7 uren. We namen 8 sluizen, allemaal weer naar beneden. Tot en met de sluis van Grave blijven we zakken. Hier een mooie drijvende steiger met watertappunten. Ook hier heb je weer een mannetje/mannetje koppeling nodig bv van Gardena of Wolf. Ligplaats gratis.

Zaterdag, 27 augustus 2011.

Lumes – Revin.

Vanaf een uur of 05.00: regen, maar om 08.30 was het bijna droog. Gauw naar de bakker gefietst. Om 09.15 vertrokken en het bleef gelukkig droog onder een zwaar bewolkte hemel. Sluis nr. 41 was vandaag onze 1e sluis. De Maas is hier erg mooi. De beboste bergen komen tot vlak aan het water en zijn af en toe zeer steil. We zitten midden in de Ardennen. We wilden even naar de grote stad Charleville-Mézières om daar wat inkopen te doen. Voorbij sluis 42 meerden we af aan de stadskant, tegenover de sportsteiger in Charleville. De plek was gereserveerd voor waarschijnlijk een rondvaartboot, maar we zouden maar heel kort blijven. We vonden geen geschikte winkel en om 10.55 vertrokken we daar weer. Het begon weer te regenen. Om 14.40 waren we bij Laifour waar een kleine kade met stroom ed. zou zijn. Dat was ons doel voor vandaag maar helaas: volledig bezet. We vaarden dus door en gaan het maar in Revin proberen. De vorige keer, in 2008 moesten we daar dubbel liggen. Om 15.40 waren we daar en weer lag alles vol. Er lag er al één dubbel. De Nederlandse schipper van de eerste boot kwam al naar buiten en bood min of meer aan om bij hem langzij te komen. Dat deden we graag. Er is hier een grote Intermarchée vlakbij en daar tegenover een soort Blokker. Coby wilde nieuwe kussens en slopen voor de bedden in de voorhut. Ook waren we al 2 dweilen kwijtgeraakt

(overboord). Ze hadden hier van alles. Ook kochten we maar weer een nieuwe paraplu, want die we in Villeneuve gekocht hadden waren we al weer kwijt. We konden niet meer nagaan hoe of wanneer. We hebben vandaag veel buien gehad en hopen dat het morgen beter wordt.

We deden 48,5 km in 5 motor uren. We zakten weer in 9 sluizen. De jachthaven hier in Revin is prachtig. Veel bloemen, mooi gras en uitstekende voorzieningen. De havenmeester schrijft voor liggeld (4,60), stroom (2,85) en toeristenbelasting (0,40), aparte bonnetjes uit.

Zondag, 28 augustus 2011.

Revin – Fumay.

Omdat we gisteren aan het eind van de middag brood hadden gekocht bij de Intermarchée hoefde ik vanmorgen geen brood te halen. De buurman waar we aan vast lagen vertrok om 09.00 en wij verkasten naar de kade. We hadden geen haast omdat we vandaag een kort stukje wilden doen. Na een uitgebreid ontbijt vertrokken we 10.15.

Direct door een kleine tunnel en de eerste sluis tw: Nr. 50. Het was droog weer met af en toe zon. Er stond wat meer wind dan dat we de laatste weken gewend waren. De Maas slingert zich hier ook weer mooi tussen de vrij steile bergen van de Ardennen. Na 2 sluizen en een hele grote lus maakten we om 12.20 vast aan de

kade van Fumay. Er lag slechts één klein jacht. De kade is wel 100 meter lang met prima stroomkasten en er is ook water. Er is een capitainerie met op de bovenverdieping prachtige douches en toiletten en een wasmachine en droger. Coby maakte van die laatste 2 gretig gebruik. We fietsten door het stadje, dat tegen de berg aangebouwd is en dus erg steile straatjes heeft. Goed voor de kuitspieren. Ook hier waren veel winkelpanden gesloten en leeg. Het zag er soms armoedig uit. Rondom de oude stadskern waren toch mooie woningen gebouwd. Het stadje Fumay is sinds de 12 eeuw bekend geworden door de leiplaatjesproductie (o.a. dakbedekking). Ook zijn vele huizen en muren hier gebouwd met dikkere leiblokken en leiplatten. Voor onze ligplaats was een "frittura" waar we voor het avondeten allebei een kebabschotel haalden.

We overbrugden 21,5 km in 3 draaiuren met slechts 3 automatische sluizen. De sluis 50 van Revin was toch bemand. Hier een prachtige kade met prima voorzieningen. Liggeld € 6,70 en stroom € 2,80. Wasmachine € 3,30 droger ook € 3,30. De vrouwelijke havenmeester was erg vriendelijk en behulpzaam. Ze komt morgenvroeg zelfs de was terugbrengen.

Maandag, 29 augustus 2011.

Fumay – Givet.

De klim te voet naar de bakker was pittig, maar daar wordt je wakker van. Om 09.00 losgemaakt en een kwartier later lagen we in de 1^e sluis nr: 53. Het was behoorlijk bewolkt en in het begin nog fris. Maar het was droog. Bij sluis 56 stond een pruimenboom en we vulden ons schaaltje maar weer. Daarna de kleine tunnel (680 m.) van Ham met een sluis ervoor en erna. Om 12.00

maakten we vast aan de kade van Givet aan de linkeroever. We fietsten rond en zagen dat Givet toch een aardige stad is. We hadden van ons vorige bezoek een indruk van een klein stadje maar nu bleek dat het veel groter was dan gedacht. In de buitenwijken zit een Aldi en een Lidl maar de Intermarchée is gesloten en vervallen. Het centrum

direct aan de linkeroever is gezellig en veel terrasjes en winkels. Ook hier veel oude mooie panden en er is veelvuldig gebruik gemaakt van leisteen. Er zijn hier de afgelopen jaren keermuren gebouwd om het hoge water te weren. Op sommige plaatsen zijn ze nog bezig. Ook de oeverbeschoeiingen worden aangepakt.

Deze dag een korte etappe van 23,8 km in 3 draaiuren. We passeerden 6 sluizen en een korte tunnel. Aan de lange kade kun je prima liggen. Er zijn echter geen voorzieningen. Aan de rechteroever is de jachthaven met steigers waar wel voorzieningen zijn.

Dinsdag, 30 augustus 2011.

Givet – Dinant.

Vanochtend potdicht van de mist. Je kon de kerk aan de overkant van de Maas of de brug waar we minder dan 100 meter vanaf lagen niet zien . . . dus wachten. Tegen half tien zagen we heel vaag de zon doorkomen maar op de grond bleef het mistig. Gelukkig begon het nu sneller op te klaren en om 10.00 waagden we de gok. Al snel kwamen er nog drie jachten achter ons aan en om 10.40 lagen we met z'n vieren in de laatste Franse sluis. We leverden de afstandsbediening in. Na enige tijd kwam er een andere VNF-man naar ons toe en deelde mede dat ons vignet al enkele dagen geleden was verlopen. Dat was ons bekend en nadat ik hem verteld had dat we oponthoud gehad hadden door de sluiting van het kanaal van de Vogezen en door een defect aan een brug en dat het eigenlijk de schuld was van de VNF, vond hij het best. Om 10.45 passeerden we de Belgisch-Franse grens en het Belgische vlaggetje ging weer in de rechterzaling. Na 3 grotere sluizen maakten we om 13.45 vast aan de passantenkade aan de rechteroever in Dinant. Het stadje doorgewandeld en enkele dingetjes gekocht. We zagen een Chinees die Ti-Pangerechten op de kaart had staan. Gaan we vanavond maar proberen.

Brug van Dinant

Vandaag 23 km gevaren met 3 draaiuren. 4 sluizen lieten ons weer zakken. Liggeld hier voor onze boot € 12,-, incl. stroom en water. Je krijgt tegenwoordig bij het afrekenen 2 jetons voor ongeveer 200 liter water.

Woensdag, 31 augustus 2011.

Dinant – Yvoir.

Vanochtend na het ontbijt met de fietsjes Dinant wat beter verkend. Bij een Delhaize kochten we een mop om het dek 's morgens te drogen. Na de koffie vertrokken we om 12.10. Het was strak blauw en lekker warm. Al gauw ging het shirt uit. Na 2 sluizen en een korte trip over de zeer rustig stromende Maas maakten we vast aan een eiland in Yvoir. Aan dit eiland kan je aan twee kanten aanleggen. Wij namen de buitenkant. Aan de binnenkant zijn stroom- en waterpunten dmv een sep-key. Pas op! Aan de Zuidzijde kan je niet achter het eiland langs, daar loopt een kabel over het water van het plaatselijke pontje. Op het eilandje staat een flink restaurant met groot terras. Er zijn toiletten en douches. Ook kano- en electrobootverhuur. Jammer dat een groot gedeelte van het gras bezaaid is met ganzenstront. Het stikt er nl van de ganzen. Tegen het donker worden kwamen er nog veel meer bij.

En Coby vond haar telefoon weer terug. Toch in haar tas.

Deze dag dus een hele korte trip: 8 kilometer in 1 draaiuurtje. 2 sluizen die vlot en heel rustig werkten. Aan de binnenkant van het eiland goede voorzieningen. Prijzen onbekend. Aan de buitenkant geen voorzieningen. Je kunt naar de wal met een pontje.

Donderdag, 1 september 2011.

Yvoir – Namen.

Vanmorgen weer mist. Tegen 08.45 konden we de overkant van de Maas weer zien. Om 09.10 maakten we maar los en kort daarna was er geen mist meer te

bekennen. Het was weer volledig blauw en de temperatuur liep al snel op. We vaarden samen op met een boot met een Engelse vlag achterop. We deden samen 4 sluizen en om 12.20 maakten we vast aan de bunkerkade van de jachthaven Jambes (overkant van Namen). We tankten 276 liter diesel; er ging gelukkig minder in dan ik had berekend. Daarna verhaalden we naar een box in de jachthaven en hadden weer mooi uitzicht op de citadel aan de overkant. Bij een Delhaize supermarkt, hier redelijk vlak bij, deden we eerst wat boodschappen. We krijgen tenslotte morgen visite van vrienden Frans en Diny. Daarna wat in Namen rondgefietst en even gekeken waar het station was. Namen is een gezellige drukke stad met veel winkelstraten, pleintjes en terrasjes. Het is wel wat link met de fietsjes tussen al die auto's, maar ze houden gelukkig goed rekening met je. Het is ook al heel lang geleden dat de Belgen geen rijbewijs nodig hadden.

Vandaag 19 km in 3 motoruren. We zakten weer in 4 sluizen. Het schutten gaat in al deze sluizen vanaf de Franse grens tot Namen, heel rustig. Het zijn ook redelijk grote sluizen 100 x 12 meter. Ze stonden vanochtend allemaal voor ons open. De diesel kostte hier in de jachthaven Jambes € 1,45. Liggeld was € 13,- per nacht en voor € 15,- borg krijg je een sep-key waar ik € 5,- op liet zetten. Voor stroom en water wordt er wat van je sep-key afgeschreven. Mooie steigers met voldoende lange vingersteigers.

Vrijdag, 2 september 2011.

Namen.

Het weer was perfect. Geen wolkje te zien en het was al snel warm. We zijn na de koffie naar de citadel geklommen en vervolgens naar het station van Namen gefietst. Frans en Diny zouden om even voor half 2 aankomen en ze waren perfect op tijd. Met de tassen achter op de fietsen rustig dwars door de drukke stad naar de haven gelopen.

Heerlijk met een koud biertje en wijntje aan dek gezeten. Gezellig aan boord gegeten en 's avonds nog lang aan dek doorgebracht met uitzicht op de verlichte citadel en het casino. Het was zalig warm en bijna windstil.

Rustdag

Zaterdag, 3 september 2011.

Namen – Luik.

08.10 vertrokken. De sluizen werkten allemaal vlot, hoewel er lang gewacht werd op achterblijvers. Het weer werkte mee want het was volledig blauw en de temperatuur liep snel naar de 28 graden. Omstreeks 12.00 uur passeerden we Huy en om 15.30 maakten we vast in de jachthaven van Luik. Heerlijk aan dek gezeten en wat geluierd. 's Avonds met z'n vieren naar de stad gelopen. Luik heeft een prachtig centrum met veel kleine straatjes vol met kroegjes en

restaurantjes. We aten bij een Braziliaans restaurant op het terras. Zowel het eten als de temperatuur waren heerlijk. Er was totaal geen wind.

Vandaag 64,6 km in 7 draaiuren. 4 grote sluizen waarin het allemaal heel gezapig toeging. Het ligt hier in Luik is slechts € 8,42 incl. stroom.

Zondag, 4 september 2011.

Luik – Maastricht.

Frans is nog even naar een bakker gaan zoeken maar dat haalde niets uit. We hadden nog voldoende brood van gisteren. Het had vannacht behoorlijk geregend en nu bij het ontbijt miezerde het af en toe een beetje. We vertrokken om 10.20. Op de Maas natuurlijk BB uit in de afvaart. We passeerden aan de linkeroever de zondagsmarkt van Luik. Deze is helemaal langs de kade opgebouwd en is wel 1 km lang. Gaandeweg knapte het weer wat op. Het is niet

Sluis Ternaaie

zo'n mooi gebied waar we doorheen vaarden. Veel industrie. Om 12.15 lagen we voor de sluis van Ternaaie. Ik riep hem op in het Nederlands en hij antwoordde direct ook in het Nederlands. Er lag nog een Duits jachtje en wij mochten als eerste in de grote sluis naar binnen en helemaal voorin gaan liggen. De Duisters links en wij rechts. Achter ons kwam een geladen Nederlands 110

meter schip. We zakten een kleine 14 meter en dankzij de drijvende bolder was dat een makkie. Even later passeerden we de Nederlands-Belgische grens en waren we weer in ons eigen landje. Om 13.40 maakten we vast aan de middenkade tussen de St.Servaasbrug en de Wilhelminabrug in Maastricht. Met z'n vieren hebben we in de stad geluncht. Het was koopzondag en erg druk en gezellig. Alle terrassen zaten nagenoeg vol.

We brachten Frans en Diny lopend naar het station. Het was een gezellig weekeind. Op de terugweg zijn we via een rommelmarkt en de Servaasbrug weer naar het centrum op de linkeroever gelopen. We kwamen op een kunstmarkt en slenterden nog wat straatjes door. Het weer was zodanig opgeknapt dat het aardig warm was geworden.

Vandaag 31 km afgelegd in 3 draaiuren. Slechts 1 sluis, maar dan wel een met een verval van een kleine 14 meter. Aan de middenkade in Maastricht kun je prima liggen. Er zijn behoudens bolders (hoog en laag) geen voorzieningen. De opgang naar de Servaasbrug is ivm werkzaamheden afgesloten. We moesten dus via de Wilhelminabrug van- en naar boord.

Maandag, 5 september 2011.

Maastricht – Roermond.

We vertrokken om 09.15 en het weer was niet best. Zwaar bewolkt en af en toe regen. Het was fris; trui aan. Er stond een vrij harde wind, 4 á 5. Al snel ging de Maas over in het Julianakanaal. Dat was bij Limmel, waar ook een openstaande sluis is. Het Julianakanaal is wat saai. In het begin wat industrie, vooral laadplaatsen voor zand en grind ed. Ook veel industriehavens bij Stein en Born. Born heeft een flinke containerterminal. Er varen regelmatig schepen van 110 meter. Bij sluis Born en Maasbracht moesten we wat wachten en beide keren

kostte het totale schutten een uur. Ze zijn druk aan het werk om eea te vernieuwen. Van de drie kolken is er 1 niet te gebruiken. Het is daar één grote bouwput. Voorbij Maasbracht gingen we de oude Maas op via sluis Linne. De kortere en snellere route is via het Lateraalkanaal Linne-Bruggenum. De Maas zelf

kronkelt daar langs grote recreatieplassen, waaronder de Zuidplas, waar we al eens gelegen hadden. We besloten vandaag eens in de jachthaven te gaan liggen en kozen RWV Nautilus uit. Deze ligt pal voor het centrum van Roermond. Om 15.40 maakten we, in overleg met de havenmeester, vast aan de kop van steiger B. Na een bui afgewacht te hebben wandelden we door het centrum van Roermond. We verbaasden ons erover dat het drukke centrum met winkels, promenades, terrassen ed., zo groot was. Ook het front aan de Maas is geheel gemoderniseerd. Prachtige (halfronde) appartementsgebouwen, torens en flats.

Vandaag legden we 46,8 km af in 5 draaiuren. 3 sluizen brachten ons ongeveer 25 meter dicht bij het niveau van sluis Grave. RWV Nautilus is een grote jachthaven met prima faciliteiten. Liggeld € 1,10 p/m. Stroom € 2,00 en (helaas) toeristenbelasting € 0,54 p/p. Er is een groot restaurant. Centrum op 5 min. lopen.

Dinsdag, 6 september 2011.

Roermond – Boxmeer.

Het weer zou vandaag herfstachtig worden. Nou wat wind betrof klopte dat wel. Harde wind, kracht 4 á 5 met flinke uitschieters. Maar de lucht was geheel blauw met wat sluierbewolking in de verte. We vertrokken om 09.15 en ons doel vandaag was de stadshaven van Venlo. De eerste sluis, die van Roermond, kwam al snel en met nog een Duitse "Super van Craft" konden we na oproep zo invaren. We hadden de harde wind "op de kont", dus dat gaf extra snelheid. Bij sluis Belfeld zaten we achter een duwcombinatie en dat gaf wat oponthoud, doch niet veel. Al snel waren we in Venlo. We zagen dat hoog op de kade ter hoogte van de haven een prachtig nieuw appartementengebouw stond. Maar we zagen ook kranen en werkschepen in de ingang van de haven liggen. De haven was niet in gebruik en wordt kennelijk geheel gerenoveerd. Doorgevaren met doel Leukermeer. Maar het weer begon slechter te worden. De wind wakkerde nog wat aan en er naderden regenwolken waar natuurlijk al snel regen uit kwam vallen. Ter hoogte van de ingang naar het Leukermeer besloten we maar door te

varen naar Boxmeer. Daar lig je met deze wind veel beschutter. 15.50 sluis Sambeek met een vlotte schutting achter een vrachtschip. Om 16.20 lagen we vast aan de buitensteiger van JH Boxmeer. Hier is een nieuwe havenmeesteres. "Oude Sjaak" was met pensioen hoorden we. Later kwam Coby's "ex-collega" Petra nog even aan boord. Gezellig wat gekletst bij een kop koffie.

Vandaag tegen de verwachting in toch een flink stuk gevaren, 69,8 km met 8 Volvo-uren. 2 grote sluizen. Vanaf Born zijn het bijna allemaal drielingsluizen, dus met 3 kolken. Alleen de 2 kleinere sluizen van Roermond hebben één kolk. Boxmeer is een prima jachthaven met alle voorzieningen. Prijs € 1,10 p/m alles incl.

Woensdag, 7 september 2011.

Boxmeer – Niftrik.

Na 3 maanden gaan we aan de laatste trip beginnen. Het weer is slecht maar als we om 10.15 afvaren is het droog maar er staat een stevige wind. Op de Maas is behoorlijk wat beroepsscheepvaart en we maken een snelheid van ongeveer 11,2 kmh. Bij de Kraaienbergseplas was het een drukte van belang, tenminste op de marifoon. Vlak voor de brug in de A73 lag een baggereenheid en ter hoogte van Nederasselt nog een. Sluis Grave bracht ons naar het "thuis-niveau" en een half uurtje later draaiden we de dode Maasarm te Niftrik in. Schoonzus Trudy had zojuist per SMS gevraagd waar we waren en toen we onze jachthaven binnenliepen zagen we hun auto al op de dijk staat. Om 13.25 maakten we vast aan de kade zodat we met de auto bij de boot konden komen. Is veel handiger om de zaak uit te pakken. Schoondochter Ellen kwam een kwartiertje later en met z'n allen nog gezellig koffie gedronken. Met de meest belangrijke spullen bracht Ellen ons naar huis en om 16.00 waren we weer thuis.

Vandaag toch nog 30,6 km afgelegd in 3 draaiuurtjes. De laatste sluis Grave en daarna weer in onze vertrouwde jachthaven.

- - - - -

Resumé.

We kunnen terugkijken op een heerlijke en lange vakantie met in het algemeen redelijk weer. We hebben in verhouding weinig regen gehad. De temperatuur is steeds vrij hoog geweest met enkele dagen 30+ graden. Maar de zomer had veel beter gekund, dat was dit jaar een Europees probleem. Na een valpartij in Lier (B) hebben we even het ziekenhuis bezocht om Coby's elleboog na te laten kijken; toch een breukje. Met Le Marron hebben we gelukkig geen ernstige pech, schade of andere vervelende dingen meegemaakt. In Parijs zijn de kleinkinderen 3 dagen met hun ouders aan boord geweest.

De Volvo Penta heeft 361 draaiuren gemaakt zonder enige hapering. Bij ongeveer 300 uren de motorolie ververst. Ook het hydraulisch stuursysteem heeft af en toe wat olie gekregen. De wierpot had veel onderhoud nodig vanwege de vele waterplanten op diverse Franse kanalen; dagelijks schoonmaken was dan noodzakelijk.

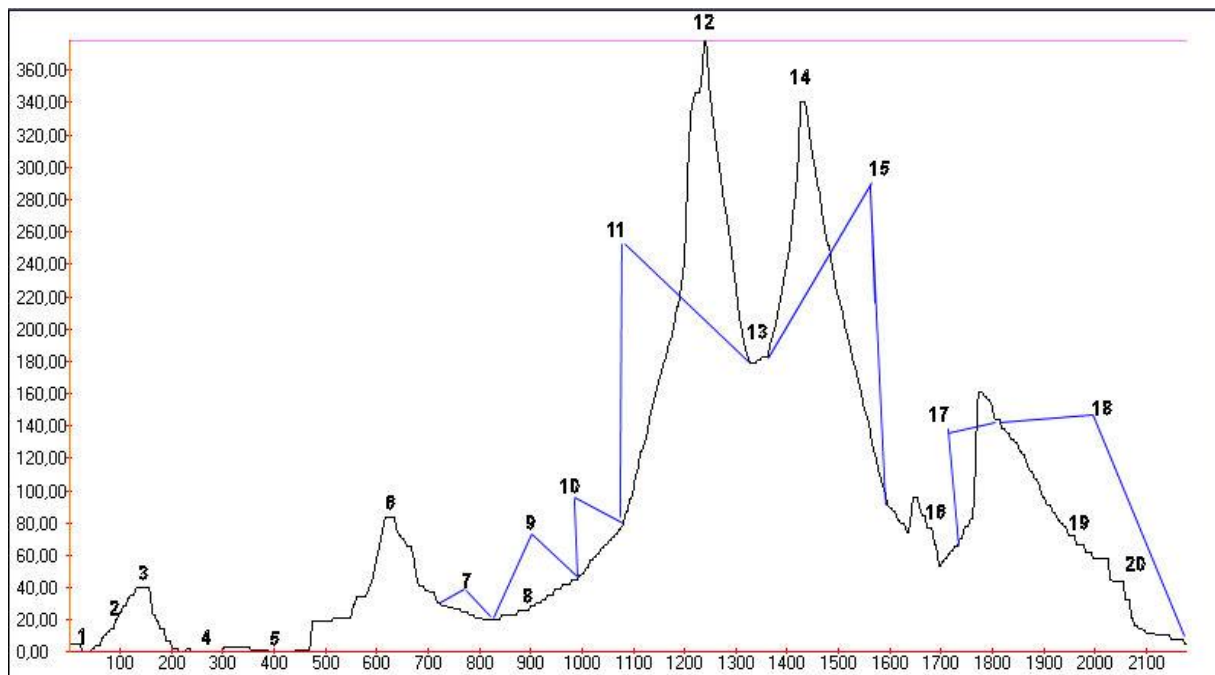
We hebben 2210 km afgelegd en hadden daar ongeveer 1150 liter dieselolie voor nodig. Gemiddeld brandstofverbruik was 3,3 liter per uur.

Aan havengelden betaalden we € 644,79 en voor afzonderlijk stroomgebruik, daar waar het niet in het havengeld inbegrepen was, nog eens € 16,50. Voor water hebben we dit keer € 2,58 betaald. We verbruikten ongeveer 6000 liter.

Sluis- of bruggeld was nihil, maar aan een Belgisch en 2 Franse vignetten betaalden we 269,30. Van de 98 overnachtingen lagen we er 47 in "het wild"cq. gratis. We passeerden 554 sluizen. Alleen het Canal de Bourgogne had er al 189.

Zie hieronder het "hoogtegrafiek" van de reis.

Links vertrek Niftrik – rechts aankomst Niftrik.

1. Sluis Lith	11. Kanaal van Bourgondië
2. Zuid Willemsvrt	12. Pouilly- en-Auxois
3. Lommel – Geel	13. Saône
4. Zeeschelde	14. Tunnel de Balesmes
5. Duinkerken	15. Kanaal de la Marne a la Saône
6. Tunnel de Macquincourt	16. Reims
7. Oise	17. Ardennenkanaal
8. Parijs	18. Maas
9. Seine	19. Namen
10. Yonne	20. Maastricht